Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 854/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация

(ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година	L 165	1	30.4.2004 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 2074/2005 на Комисията от 5 декември 2005 година	L 338	27	22.12.2005 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 2076/2005 на Комисията от 5 декември 2005 година	L 338	83	22.12.2005 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 1663/2006 на Комисията от 6 ноември 2006 година	L 320	11	18.11.2006 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►M6	Регламент (ЕО) № 1021/2008 на Комисията от 17 октомври 2008 година	L 277	15	18.10.2008 г.
►M7	Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година	L 87	109	31.3.2009 г.
►M8	Регламент (ЕС) № 505/2010 на Комисията от 14 юни 2010 година	L 149	1	15.6.2010 г.
►M9	Регламент (ЕС) № 151/2011 на Комисията от 18 февруари 2011 година	L 46	17	19.2.2011 г.
►M10	Регламент за изпълнение (ЕС) № 739/2011 на Комисията от 27 юли 2011 година	L 196	3	28.7.2011 г.
►M11	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►M12	Регламент (ЕС) № 218/2014 на Комисията от 7 март 2014 година	L 69	95	8.3.2014 г.
►M13	Регламент (ЕС) № 219/2014 на Комисията от 7 март 2014 година	L 69	99	8.3.2014 г.
►M14	Регламент (ЕС) № 633/2014 на Комисията от 13 юни 2014 година	L 175	6	14.6.2014 г.
►M15	Регламент (ЕС) 2015/2285 на Комисията от 8 декември 2015 година	L 323	2	9.12.2015 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 854/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент определя специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход.

▼M1

1а. Настоящият регламент се прилага в допълнение към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, извършван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ([1]).

▼B

2. Той се прилага само по отношение на дейности и лица, за които се прилага Регламент (ЕО) № 853/2004.

3. Осъществяването на официален контрол в съответствие с настоящия регламент не засяга първичната правна отговорност на стопанските субекти в областта на храните за осигуряване безопасността на храните, предвидена с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ([2]), и гражданската и наказателна отговорност, възникваща при нарушаване на техните задължения.

Член 2

Определения

1. По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

▼M1

_____

▼B

в) „компетентен орган“ е централен орган на държава-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки или всеки орган, на който той е делегирал такава компетентност;

([1]) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 4).

▼M1

_____

▼B

е) „официален ветеринарен лекар“ е ветеринарен лекар с необходимия ценз, в съответствие с настоящия регламент, за да действа в това си качество, който е назначен от компетентния орган;

ж) „одобрен ветеринарен лекар“ е ветеринарен лекар, назначен от компетентния орган за извършването на конкретен официален контрол в стопанствата от негово име;

з) „официален помощник“ е лице, с необходимия ценз, в съответствие с настоящия регламент, за да действа в това си качество, което е назначено от компетентния орган и което работи под ръководството и на отговорност на официалния ветеринарен лекар;

и

и) „здравна маркировка“ е знак, който показва, че когато е поставен, е бил извършен официален контрол в съответствие с изискванията на настоящия регламент.

2. Прилагат се при необходимост и определенията, дадени в следните регламенти:

а) Регламент (ЕО) № 178/2002;

б) определенията за „странични животински продукти“, „трансмисивни спонгиформни енцефалопатии“ и „специфично рисков материал“, дадени в Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. относно установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека ([1]);

▼M1

б) а) Регламент (ЕО) № 882/2004;

▼B

в) Регламент (ЕО) № 852/2004, с изключение на определението за „компетентен орган“;

и

г) Регламент (ЕО) № 853/2004.

ГЛАВА II

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯ НА ОБЩНОСТТА

Член 3

Одобряване на предприятия

▼M1

1. Компетентните органи одобряват предприятията, когато и по начина, определен в член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

▼B

2. Когато става въпрос за кораби фабрики и кораби хладилници, които пътуват под флага на държава-членка, максималните срокове от три и шест месеца, приложими за условното одобрение на другите обекти, могат да бъдат продължени при необходимост. Въпреки това, условното одобрение не може да превишава срок от 12 месеца. Инспекциите на такива кораби се извършват съгласно определеното в приложение III.

([1]) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 813/2003 на Комисията (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 22).

▼B

3. Компетентният орган дава на всяко одобрено предприятие, включително и на тези с условно одобрение, регистрационен номер, към който могат да се добавят кодове за типа на произведените продукти от животински произход. За пазарите на едро, към регистрационния номер могат да се добавят втори номера, които показват обекта или групата обекти, които продават или произвеждат продукти от животински произход.

4. ►M1 ——————— ◄

в) Когато става въпрос за пазарите на едро, компетентният орган може да отмени или да спре одобряване на някои обекти или групи обекти.

5. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат за:

а) предприятия, които са започнали да предлагат продукти от животински произход на пазара на датата или след датата на прилагане на настоящия регламент;

и

б) предприятия, които вече предлагат продукти от животински произход на пазара, но за които не е имало изискване за одобрение. Във втория случай посещението на място от компетентния орган съгласно параграф 1 се организира възможно най-бързо.

Параграф 4 се прилага също и за одобрени предприятия, които са предлагали продукти от животински произход на пазара в съответствие със законодателството на Общността непосредствено преди прилагането на настоящия регламент.

▼M1

_____

▼B

Член 4

Общи принципи за официалния контрол по отношение на всички продукти от животински произход в областта на материята, уредена с настоящия регламент

1. Държавите-членки осигуряват предоставянето от стопанските субекти в областта на храните на цялата необходима помощ, за да гарантират, че официалният контрол, провеждан от компетентния орган, може да бъде ефективно извършен.

Те по-специално осигуряват:

— предоставянето на достъп до всички сгради, помещения, инсталации или друга инфраструктура;

— предоставянето на достъп до документите и архива, съгласно изискванията на настоящия регламент, или тези, които компетентният орган счита за необходими, за да направи оценка на ситуацията.

2. Компетентният орган провежда официален контрол, за да провери съответствието на стопанските субекти в областта на храните с изискванията на:

а) Регламент (ЕО) № 852/2004;

б) Регламент (ЕО) № 853/2004;

и

в) Регламент (ЕО) № 1774/2002.

▼B

3. Официалният контрол, посочен в параграф 1, включва:

а) одит на добрите хигиенни практики и системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*);

б) официалния контрол, определен в членове 5—8;

и

в) всички конкретни одиторски задачи, посочени в приложенията.

4. Одитът на добрите хигиенни практики проверява дали стопанските субекти в областта на храните прилагат постоянно и правилно процедурите по отношение най-малкото на следното:

а) проверките на информацията за хранителната верига;

б) проектирането и поддържането на помещенията и оборудването;

в) хигиената преди експлоатация, по време на експлоатация и след експлоатация;

г) личната хигиена;

д) обучението, свързано с хигиенните правила и работните процедури;

е) контрола върху вредителите;

ж) качеството на водата;

з) температурния контрол;

и

и) контрола върху храните, които влизат и излизат от предприятието и придружаващата ги информация.

5. Одитът на процедурите, базирани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*), удостоверява дали стопанските субекти в областта на храните прилагат непрекъснато и правилно тези процедури, с оглед по-специално да се убедят, че процедурите осигуряват гаранциите, определени в раздел II от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004. Те по-специално определят дали процедурите гарантират във възможната степен, че продуктите от животински произход:

а) отговарят на микробиологичните критерии, предвидени със законодателството на Общността;

б) отговарят на изискванията на законодателството на Общността към остатъчните вещества, замърсителите и забранените вещества;

и

в) не съдържат физически риск, като например чужди тела.

Когато, в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004, стопански субект в областта на храните използва процедури, определени в ръководството за прилагане принципите на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*), вместо да създаде свои собствени конкретни процедури, одитът обхваща и правилното използване на ръководството.

6. Проверката на съответствието с изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004 относно поставянето на идентификационна маркировка се извършва във всички предприятия, одобрени в съответствие с посочения регламент, в допълнение към проверката на съответствието с другите изисквания за проследяемост.

7. Когато става въпрос за кланици, предприятия за производство на месо от дивеч и транжорни, които пускат на пазара прясно месо, одиторските задачи, посочени в параграфи 3 и 4, се извършват от официален ветеринарен лекар.

▼B

8. При извършването на одиторски задачи компетентният орган полага специална грижа, за да:

а) определи дали персоналът и неговата дейност в предприятието на всички етапи на производствения процес отговарят на изискванията в тази област в регламентите, посочени в параграф 1, букви а) и б). В подкрепа на одита компетентният орган може да направи експлоатационно изпитване, за да установи дали изпълнението на работата от персонала отговаря на конкретни параметри;

б) провери документацията на стопанския субект в съответната област;

в) вземе проби за лабораторно изследване при необходимост;

и

г) документира разгледаните елементи и заключенията от одита.

9. Естеството и честотата на осъществяване на одиторски задачи за конкретното предприятие зависи от оценката на риска. За целта компетентният орган извършва редовно оценка на:

а) рисковете за здравето на хората, а при необходимост, и на животните;

б) когато става въпрос за кланици, аспектите на хуманното отношение към животните;

в) типа и количеството на материалите, вложени в извършваните процеси;

и

г) резултатите на стопанските субекти от извършените преди това проверки по отношение на спазването на законодателството в областта на храните.

Член 5

Прясно месо

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол по отношение на прясното месо се извършва в съответствие с изискванията на приложение I.

1. Официалният ветеринарен лекар извършва инспекционни задачи в кланици, предприятия за производство на месо от дивеч и транжорни, които пускат на пазара прясно месо в съответствие с общите изисквания на раздел I, глава II от приложение I, и със специфичните изисквания на раздел IV, по-специално към:

   а) информацията за хранителната верига;

   б) предкланичния преглед;

   в) хуманното отношение към животните;

   г) следкланичния преглед;

   д) конкретен рисков материал и други животински странични продукти;

   и

   е) лабораторните изследвания.

▼B

2. Поставянето на здравната маркировка върху труповете на домашни копитни животни, дивечови бозайници, отглеждани в стопанства, които не са лагоморфни, и едър дивеч както и върху трупни половини, четвъртини и парчета, получени чрез разфасовка на трупните половини на три цели парчета, се извършва в кланици и предприятия за производство на месо от дивеч в съответствие с изискванията на раздел I, глава III от приложение I. Здравната маркировка се поставя от или на отговорността на официалния ветеринарен лекар, когато официалният контрол не е установил наличието на недостатъци, които биха могли да направят месото негодно за човешка консумация.

3. След провеждането на контрола, посочен в точки 1 и 2, официалният ветеринарен лекар взема необходимите мерки, посочени в приложение I, раздел II, по-специално относно:

   а) съобщаването на резултатите от извършената инспекция;

   б) решенията, засягащи информацията за хранителната верига;

   в) решенията, засягащи живите животни;

   г) решенията, засягащи хуманното отношение към животните;

   и

   д) решенията, засягащи месото.

4. Официалните помощници могат да помагат на официалните ветеринарни лекари за официалния контрол, провеждан в съответствие с изискванията на раздели I и II от приложение I, определени в раздел III, глава I. В този случай те работят като част от независим екип.

5. а) Държавите-членки гарантират, че разполагат с достатъчно официален персонал, за да проведат официалния контрол, изискван съгласно приложение I с честотата, определена в раздел III, глава II.

   б) За определянето на броя на официалния персонал, който трябва да присъства на кланичната линия, за всяка отделна кланица се прилага подход, базиран на оценката на риска. Броят на участващия официален персонал се определя от компетентния орган и трябва да е такъв, че да бъдат изпълнени всички изисквания на настоящия регламент.

6. а) Държавите-членки могат да разрешат персоналът на кланиците да оказва помощ при официалния контрол, като изпълнява някои конкретни задачи под надзора на официалния ветеринарен лекар по отношение на производството на месо от домашни птици и лагоморфни в съответствие с изискванията на приложение I, раздел III, глава III, част А. Когато дават такова разрешение, те гарантират, че персоналът, изпълняващ такива задачи:

      i) има необходимия ценз и преминава през обучение в съответствие с посочените разпоредби;

      ii) работи независимо от персонала, участващ в производството;

      и

      iii) докладва за всеки недостатък на официалния ветеринарен лекар.

   б) Държавите-членки могат също да разрешат персонала на кланиците да изпълнява конкретни задачи във връзка с вземането на проби и изпитването им в съответствие с изискванията на приложение I, раздел III, глава III, част Б

▼B

7. Държавите-членки гарантират, че официалните ветеринарни лекари и официалните помощници имат необходимия ценз и преминават през обучение в съответствие с изискванията на приложение I, раздел III, глава IV.

Член 6

Живи двучерупчести мекотели

Държавите-членки гарантират, че производството и предлагането на пазара на живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи ципести и живи морски коремоноги минава през официален контрол, описан в приложение II.

Член 7

Рибни продукти

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол върху рибните продукти се извършва в съответствие с изискванията на приложение III.

Член 8

Сурово мляко и млечни продукти

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол върху суровото мляко и млечните продукти се извършва в съответствие с изискванията на приложение IV.

▼M1

———————

▼B

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ ОТНОСНО ВНОСА

▼M1

Член 10

За осигуряване на еднакво прилагане на принципите и условията, предвидени по член 11 от Регламент (ЕО) № 178/2002 и дял VI, глава II от Регламент (ЕО) № 882/2004, се прилагат процедурите, предвидени с настоящата глава.

▼B

Член 11

Списък на трети страни и части от трети страни, от които е разрешен вносът на определени продукти от животински произход

1. Продукти от животински произход се внасят само от трета страна или част от трета страна, която фигурира в списък, съставен и актуализиран в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

▼M1

2. Трета страна се вписва в такива списъци, само ако е извършен контрол на Общността в посочената страна и той показва, че компетентният орган предоставя необходимите гаранции, определени в член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Въпреки това, трета страна може да е вписана в такива списъци, без в нея да е извършен контрол на Общността, ако:

▼M1

а) рискът, определен в съответствие с член 46, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 882/2004, не го изисква; и

б) е определено, когато е взето решението за включване на дадена трета страна в списък в съответствие с параграф 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя достатъчни гаранции.

▼B

3. Списъците, изготвени в съответствие с настоящия член, могат да бъдат обединявани с други списъци, изготвени за обществени цели или цели, свързани с опазване здравето на животните.

▼M1

4. При изготвянето или актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание критериите, изброени в член 46 и член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Вземат се също под внимание и:

▼B

а) законодателството на третата страна в областта на:

i) продуктите от животински произход,

ii) използването на ветеринарномедицински продукти, включително и правилата за забрана или разрешение на тези продукти, тяхното разпределение, предлагането им на пазара и правилата, обхващащи назначаването и инспекцията им;

и

iii) приготвянето и използването на хранителни смески, включително и на процедурите за използване на добавки и приготвянето и използването на хранителни смески с добавени лекарства, както и качеството на хигиената на суровините, използвани за приготвянето на хранителни смески, и на крайния продукт;

▼M1

_____

▼B

и) хигиенните условия на производството, обработването, преработването съхраняването и експедирането, действително прилагани за продуктите от животински произход, предназначени за Общността;

й) опитът в областта на маркетинга на продукти от третата страна и резултатите от проведения контрол върху вноса;

к) резултатите от контрола на Общността, проведен в третата страна, по-специално резултатите от оценката на компетентния орган и мерките, взети от компетентните органи предвид препоръките, изпратени до тях, след проведен контрол на Общността;

л) съществуването, изпълнението и съобщаването за одобрената програма за контрол на зоонозите;

и

м) съществуването, изпълнението и съобщаването за одобрената програма за контрол на остатъчните вещества.

▼B

5. Комисията взема мерки за предоставяне на обществеността на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени или актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия член.

Член 12

Списък на предприятията, от които е разрешен вносът на определени продукти от животински произход

1. Продукти от животински произход могат да се внасят в Общността само ако са експедирани от и получени или подготвени в предприятия, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия член, освен:

а) когато, по преценка за всеки отделен случай, е решено, в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2, че гаранциите, които дадената трета страна предоставя относно вноса на определени продукти от животински произход, са такива, че процедурата, предвидена по настоящия член, не е необходима за осигуряване на съответствие с изискванията на параграф 2;

и

б) в случаите, определени в приложение V.

Освен това в Общността могат да бъдат внасяни прясно месо, мляно месо, месни заготовки, месни продукти и механично отделено месо (МОМ) само ако те са произведени от месо, получено в кланици и транжорни, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия член, или в одобрени предприятия на Общността.

2. Дадено предприятие може да бъде поставено в такъв списък само ако компетентният орган на третата страна на произход гарантира, че:

а) това предприятие, заедно с други предприятия, обработващи суровината от животински произход, която се използва за производството на съответните продукти от животински произход, съответства на изискванията на Общността в съответната област, по-специално изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004, или на изискванията, които са били определени като равностойни на тях, когато се решава дадената трета страна да бъде добавена към съответния списък в съответствие с член 11;

б) официален инспекторат в дадената трета страна извършва надзор над предприятията и предоставя на Комисията, при необходимост, цялата информация, свързана с надзора на предприятията, доставящи суровините;

и

в) разполага с реални правомощия да спре износа от предприятията за Общността в случай, че те не отговарят на изискванията, посочени в буква а).

3. Компетентните органи в трети страни, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на член 11, гарантират, че списъците на предприятията, посочени в параграф 1, са съставени, актуализирани и предадени на Комисията.

▼B

4. а) Комисията редовно уведомява лицата за контакт, определени за целта от държавите-членки, относно новите или актуализираните списъци, които е получила от компетентните органи на заинтересованите трети страни в съответствие с изискванията на параграф 3.

б) Ако не се направят възражения от страна на държава-членка относно новия или актуализирания списък в срок от 20 работни дни от уведомлението на Комисията, се разрешава вносът от предприятията, които фигурират в списъка 10 работни дни след деня, в който Комисията осигурява обществен достъп до списъка.

в) Когато поне една държава-членка направи писмени коментари или когато счита, че е необходимо да се измени списъкът предвид относимата информация, която се съдържа в докладите от проверките в Общността, или уведомление по системата за бърза сигнализация, Комисията информира всички държави-членки и включва точката в дневния ред на следващото заседание на съответната секция на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните за решението, при необходимост, в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

5. Комисията взема мерки за предоставяне на актуализирани варианти на всички списъци на обществеността.

Член 13

Живи двучерупчести мекотели, бодлокожи, ципести и морски коремоноги

1. Независимо от член 12, параграф 1, буква б), живите двучерупчести мекотели, бодлокожите, ципестите и морските коремоноги идват от производствени райони в трети страни, които фигурират в списъци, съставени и актуализирани в съответствие с изискванията на член 12.

2. Изискванията на параграф 1 не се прилагат за стриди и миди от семейство *Pectinidae*, уловени извън пределите на класифицираните производствени райони. Официалният контрол по отношение на тях се извършва в съответствие с изискванията на приложение II, глава III.

3. а) Преди да се изготвят списъците, посочени в параграф 1, специално внимание се обръща на гаранциите, които компетентният орган на третата страна може да даде относно спазването на изискванията на настоящия регламент за класификацията и контрола на производствените райони.

б) Преди да се изготвят тези списъци, се провежда инспекция на място с цел инспекция от страна на Общността, освен ако:

i) рискът, определен в съответствие с член 18, параграф 18, не го изисква;

и

ii) е определено, когато се взема решението за включване на даден производствен район в списък в съответствие с параграф 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя необходимите гаранции.

▼B

4. Комисията взема мерки за предоставяне на обществеността на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия член.

Член 14

Документи

1. Документ, отговарящ на условията, определени в приложение VI, придружава пратките с продукти от животински произход, когато те се внасят в Общността.

2. Документът удостоверява, че продуктите отговарят на:

а) изискванията, предвидени за тези продукти в съответствие с Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 853/2004 или с разпоредби, които са равностойни на тези изисквания;

и

▼M1

б) специалните условия за вноса, създадени в съответствие с изискванията на член 48 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

▼B

3. Документите могат да съдържат подробности, изисквани в съответствие с други актове на Общността, относно въпроси, касаещи опазване здравето на хората и животните.

4. Дерогации от параграф 1 се предоставят в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2, за случаите, в които е възможно гаранциите, посочени в параграф 2 от настоящия член, да бъдат получени по друг начин.

Член 15

Особени разпоредби за рибните продукти

1. Процедурите, предвидени по настоящата глава, не се прилагат за пресни рибни продукти, които са свалени на сушата в Общността директно от риболовен кораб, пътуващ под флага на трета страна.

Официалният контрол по отношение на тези рибни продукти се провежда в съответствие с изискванията на приложение III.

2. а) Рибните продукти, внесени от кораб фабрика или кораб хладилник, плаващи под флага на трета страна, идват от плавателни съдове, които фигурират в списък, изготвен и актуализиран в съответствие с процедурата, определена в член 12, параграф 4.

б) Въпреки това, чрез дерогация от член 12, параграф 2, буква б), в такива списъци също може да бъде включен и кораб:

i) въз основа на съвместно съобщение от компетентния орган на третата страна, под чийто флаг плава плавателният съд, и от компетентния орган на друга трета страна, на която посоченият на първо място компетентен орган е делегирал отговорността за инспекция на съответния кораб при условие, че:

— посочената трета страна фигурира в списъка на третите страни, изготвен в съответствие с изискванията на член 11, от които вносът на рибни продукти е разрешен,

▼B

— всички рибни продукти от съответния плавателен съд, които са предназначени за предлагане на пазара в Общността, са свалени на сушата директно в посочената трета страна,

— компетентният орган на посочената трета страна е направил инспекция на плавателния съд и е заявил, че той отговаря на изискванията на Общността,

и

— компетентният орган на посочената трета страна е заявил, че редовно ще извършва инспекция на кораба, за да се увери, че той продължава да отговаря на изискванията на Общността;

или

ii) въз основа на съвместно съобщение от компетентния орган на третата страна, под чийто флаг плава плавателният съд и от компетентния орган на държава-членка, на която посоченият на първо място компетентен орган е делегирал отговорността за инспекцията на съответния плавателен съд при условие, че:

— всички рибни продукти от съответния плавателен съд, които са предназначени за предлагане на пазара в Общността, са свалени на сушата директно в посочената държава-членка,

— компетентният орган на посочената държава-членка е направил инспекция на плавателния съд и е заявил, че той отговаря на изискванията на Общността.

и

— компетентният орган на посочената държава-членка е заявил, че редовно ще извършва инспекции на плавателния съд, за да се увери, че той продължава да отговаря на изискванията на Общността;

в) Комисията взема мерки за предоставяне на обществеността на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия член.

3. Когато рибните продукти са внесени директно от риболовен кораб или кораб-хладилник, документът, изискван по член 14, може да бъде заменен от документ, подписан от капитана.

4. Подробните правила за изпълнението на настоящия член могат да бъдат предвидени в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

▼M7

Член 16

Преходни мерки от общ характер, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, по-специално допълнителни спецификации към изискванията, предвидени в настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

▼M7

Други мерки за прилагане или преходни мерки могат да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 19, параграф 2.

▼B

Член 17

Изменение и адаптиране на приложенията

▼M7

1. Приложения I, II, III, IV, V и VI могат да бъдат изменени или допълнени от Комисията, за да се вземе предвид научно-техническият прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

2. Освобождаване от прилагането на приложения I, II, III, IV, V и VI може да бъде разрешено от Комисията, при условие че то не засяга постигането на целите на настоящия регламент. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

▼B

3. Държавите-членки могат, без да накърняват постигането на целите на настоящия регламент, да приемат, в съответствие с параграфи 4—7, национални мерки за адаптиране на изискванията, предвидени в приложение I.

4. Националните мерки, посочени в параграф 3:

а) имат за цел:

i) да създадат условия да продължи използването на традиционните методи на всеки един от етапите на производство, преработка или разпространение на храните;

ii) да приспособят потребностите на предприятията за хранителни продукти, които разполагат с малки количества материали или се намират в райони, които подлежат на специални географски ограничения;

или

iii) да разрешат изпълнението на пилотни проекти, за да се изпитват нови подходи към санитарно-хигиенния контрол върху месото;

б) засягат по-специално следните елементи на приложение I:

i) информация за хранителната верига;

ii) присъствието на компетентния орган в предприятията.

5. Всяка държава-членка, която желае да приеме националните мерки, посочени в параграф 3, уведомява Комисията и другите държави-членки за това. Всяко уведомление съдържа:

а) подробно описание на изискванията, за които държавата-членка счита, че трябва да бъдат адаптирани, и естеството на търсеното адаптиране;

б) описание на заинтересованите предприятия;

▼B

в) обяснение на мотивите за адаптирането, включително, при необходимост, чрез представяне на резюме на направения анализ на опасностите и мерките, които следва да се вземат, за да гарантира, че адаптирането няма да възпрепятства постигането на целите на настоящия регламент;

и

г) друга важна информация.

6. Другите държави-членки в срок от три месеца от получаването на уведомлението, посочено в параграф 5, изпращат писмени коментари на Комисията. Комисията може да се консултира, а когато получи писмени коментари от една или няколко държави-членки, се консултира с държавите-членки в рамките на комитета, посочен в член 19, параграф 1. Комисията може да реши, в съответствие с процедурите, посочени в член 19, параграф 2, дали предвидените мерки могат да бъдат приложени, като се направят необходимите изменения при необходимост. В зависимост от случая Комисията може да предложи общи мерки в съответствие с параграфи 1 или 2 от настоящия член.

7. Държава-членка може да приеме национални мерки за адаптиране на изискванията на приложение I само:

а) съгласно решение, прието в съответствие с параграф 6;

б) ако в срок от един месец след изтичането на срока, посочен в параграф 6, Комисията не е уведомила държавите-членки, че е получила писмени коментари или че възнамерява да предложи приемане на решение в съответствие с параграф 6.

8. Когато държава-членка приема национални мерки за изпълнението на пилотен проект за изпитване на нови подходи към санитарно-хигиенния контрол на месото в съответствие с параграфи 3 до 7, държавата-членка информира Комисията за резултатите веднага при излизането им. Комисията впоследствие разглежда предлагането на общи мерки в съответствие с параграф 1.

Член 18

Специфични решения

▼M7

Без да се засяга общото приложение на член 16 и член 17, параграф 1, могат да се приемат мерки за прилагане в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 19, параграф 2, и да се приемат изменения в приложения I, II, III, IV, V или VI — под формата на мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент — в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3, за да се конкретизират:

▼B

1. изпитванията за оценка на работата на стопанските субекти в областта на храните и техния персонал;

2. начинът за съобщаване на резултатите от инспекциите;

3. критериите за определяне, въз основа на анализ на риска, кога не е необходимо официалният ветеринарен лекар да присъства в кланиците и предприятията за производство на месо от дивеч по време на извършването на предкланичния и следкланичния преглед;

▼B

4. правилата за съдържанието на тестовете за официалните ветеринарни лекари и за официалните помощници;

5. микробиологичните критерии за контрол върху технологичния процес във връзка с хигиената в предприятията;

6. алтернативните процедури, серологичните или другите лабораторни изпитвания, които дават гаранции най-малкото равностойни на специфичните процедури за извършване на следкланичен преглед, описани в приложение I, раздел IV, и поради това могат да ги заместят с решение на компетентния орган;

7. обстоятелствата, при които някои от специфичните процедури за извършване на следкланичен преглед, описани в приложение I, раздел IV, не са необходими като се вземат предвид стопанството, района или страната на произход и принципите на анализа на риска;

8. правилата за изпитване при лабораторни условия;

9. студеното обработване, на което следва да се подложи месото във връзка със цистицеркозата и трихинелозата;

10. условията, при които стопанствата и районите могат да бъдат сертифицирани официално за стопанства и райони без наличие на цистицеркоза и трихинелоза;

11. методите, които следва да се прилагат, когато се извършва проучване за условията, посочени в приложение I, раздел IV, глава IX;

12. за угояването на прасета, критериите за контролираните условия на настаняване и интегрираните производствени системи;

13. критериите за класификацията на производствените райони и районите за повторно полагане за живи двучерупчести мекотели съвместно със съответната референтна лаборатория на Общността, включително и:

    а) пределните стойности и методите за анализ на морски биотоксини;

    б) процедурите за вирусни изпитвания и вирологичните стандарти;

    и

    в) схемите за вземане на проби, както и методите и аналитичните допустими отклонения, които следва да се прилагат, за да се провери съответствието с критериите;

14. органолептичните критерии за оценка на това доколко пресни са рибните продукти;

15. аналитичните пределни стойности, методите за анализ и схемите за вземане на проби за официалния контрол на рибните продукти, изискван съгласно приложение III, включително и по отношение на паразитите и замърсителите на околната среда;

16. начинът, по който Комисията ще предоставя на обществеността списъците на третите страни и на предприятията в трети страни съгласно членове 11, 12, 13 и 15.

▼M1

_____

▼B

Член 19

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага в работата си от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. Когато е направено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, вземайки предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е три месеца.

▼M7

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 20

Консултации с Европейския орган за безопасност на храните

Комисията се консултира с Европейския орган за безопасност на храните по въпроси, които попадат в приложното поле на настоящия регламент при необходимост, и по-специално:

1. преди да предложи изменение на специфичните изисквания за процедурите за извършване на следкланичен преглед, предвидени в раздел IV от приложение I;

2. преди да предложи изменение на правилата в приложение I, раздел IV, глава IX за месо от животни, за които следкланичният преглед е установил изменения, които показват наличие на бруцелоза или туберкулоза;

   и

3. преди да предложи мерки за прилагане във връзка с материята, предвидена в член 18, параграфи 5—15.

Член 21

Доклад до Европейския парламент и до Съвета

1. Комисията представя до 20 май 2009 г. доклад до Европейския парламент и до Съвета относно прегледа на опита, натрупан в резултат на прилагането на настоящия регламент.

2. Комисията, в зависимост от случая, включва към доклада необходимите предложения.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага 18 месеца след датата на влизане в сила на следните актове:

▼B

а) Регламент (ЕО) № 852/2004;

б) Регламент (ЕО) № 853/2004;

и

в) Директива 2004/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г., която отменя някои директиви относно хигиената на храните и здравните условия за производството и предлагането на пазара на някои продукти от животински произход, предназначени за човешка консумация ([1]).

Въпреки това, настоящият регламент не се прилага преди 1 януари 2006 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

([1]) ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 33.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЯСНО МЕСО

РАЗДЕЛ I: ЗАДАЧИ НА ОФИЦИАЛНИЯ ВЕТЕРИНАРЕН ЛЕКАР

ГЛАВА I: ОДИТОРСКИ ЗАДАЧИ

1. Освен извършването на одит на добрите хигиенни практики съгласно общите изисквания на член 4, параграф 4, официалният ветеринарен лекар следва да удостоверява и непрекъснатото съответствие със собствените процедури на стопанските субекти в областта на храните за събиране, транспортиране, съхраняване, обработване, преработване и използване или изхвърляне на животинските странични продукти, включително и специфичен рисков материал, за който стопанският субект в областта на храните носи отговорност.

2. Освен извършването на одит на принципите, основани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*), съгласно общите изисквания на член 4, параграф 5, официалният ветеринарен лекар следва да проверява дали процедурите на стопанските субекти в областта на храните гарантират във възможната степен, че месото:

   а) не съдържа патофизиологични аномалии или изменения;

   б) няма фекално или друго замърсяване;

   и

   в) не съдържа специфичен рисков материал, освен предвидения по законодателството на Общността, и е произведено в съответствие с изискванията на законодателството на Общността относно трансмисивните спонгиформни енцефалопатии.

ГЛАВА II: ИНСПЕКЦИОННИ ЗАДАЧИ

Когато изпълнява инспекционни задачи в съответствие с изискванията на настоящата глава, официалният ветеринарен лекар следва да вземе предвид резултатите от изпълнените одиторски задачи в съответствие с изискванията на член 4 и глава I от настоящото приложение. При необходимост официалният ветеринарен лекар следва да набележи инспекционни задачи съобразно нуждите.

А. **Информация за хранителната верига**

1. Официалният ветеринарен лекар следва да провери и анализира съответната информация от документацията на стопанството по произход на животните, предназначени за клане, и да вземе предвид документираните резултати от тази проверка и анализ при извършването на предкланичен и следкланичен преглед.

2. Когато изпълнява инспекционни задачи, официалният ветеринарен лекар следва да вземе предвид официалните сертификати, придружаващи животните, както и декларации, направени от ветеринарни лекари, които са провели контрол на нивото на първично производство, включително официални ветеринарни лекари и одобрени ветеринарни лекари.

3. Когато стопанските субекти в областта на храните в хранителната верига вземат допълнителни мерки, за да гарантират безопасността на храните чрез въвеждане на интегрирани системи, системи за частен контрол, сертификация на независима трета страна или други средства, и когато тези мерки са документирани, а обхванатите от тях животни могат да бъдат точно идентифицирани, официалният ветеринарен лекар може да вземе това предвид, когато изпълнява инспекционни задачи и извършва преглед на процедурите, базирани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*).

Б. **Предкланичен преглед**

1. Ако не е предвидено друго в параграфи 4 и 5:

   а) официалният ветеринарен лекар следва да извърши предкланичен преглед на всички животни преди да бъдат заклани;

   б) този преглед трябва да се извърши в срок от 24 часа от пристигането на животните в кланицата и по-малко от 24 часа преди да бъдат заклани.

   Освен това официалният ветеринарен лекар може да изиска инспекция по всяко време.

▼B

2. Предкланичния преглед трябва по-специално да определи дали по отношение на проверяваното животно има признаци за:

а) нарушаване на изискванията за хуманно отношение към животните;

или

▼M10

б) наличие на някакво състояние, което може да се отрази неблагоприятно на здравето на хората или животните, като се обърне специално внимание на откриването на зоонози и заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза.

▼B

3. Освен рутинният предкланичен преглед официалният ветеринарен лекар следва да направи клиничен преглед на всички животни, които са били отделени от другите от стопански субект в областта на храните или от официален помощник.

4. В случаите на неотложно клане извън кланицата и на ловен дивеч, официалният ветеринарен лекар в кланицата или предприятието за производство на месо от дивеч следва да разгледа декларацията, придружаваща тялото на животното, издадена от ветеринарен лекар или обученото лице в съответствие с Регламент (ЕО) № 853/2004.

5. Когато е предвидено в раздел III, глава II, или в раздел IV, предкланичен преглед може да се направи във животновъдното стопанство по произход. В тези случаи официалният ветеринарен лекар в кланицата трябва да извърши предкланичен преглед само когато и доколкото е предвидено.

В. **Хуманно отношение към животните**

Официалният ветеринарен лекар следва да провери съответствието с приложимите национални правила и правила на Общността за хуманно отношение към животните, като например правилата относно защита на животните по време на клане и при транспортиране.

Г. **Следкланичен преглед**

▼M10

1. Кланичните трупове и придружаващите ги вътрешни органи трябва да се подложат на следкланичен преглед незабавно след като животните са заклани. Всички външни повърхности трябва да бъдат визуално проверени. За целта може да е необходима минимална манипулация на труповете и вътрешностите или специални технически средства. Специално внимание трябва да се обръща на откриването на зоонози и заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза. Скоростта на движение на кланичната линия и броят на персонала трябва да са такива, че да осигурят възможност за правилно провеждане на прегледа.

▼B

2. При необходимост се извършват допълнителни прегледи, като например палпиране и разрязване на части от трупа и вътрешностите, и лабораторни анализи:

а) за да се стигне до окончателна диагноза;

или

б) да се открие наличието на:

i) заболяване по животните,

ii) остатъчни вещества или замърсители, надвишаващи нормите, предвидени от законодателството на Общността;

iii) несъответствие с микробиологичните критерии,

или

iv) други фактори, които биха наложили месото да бъде обявено за негодно за човешка консумация или биха наложили ограничения върху употребата му,

по-специално в случаите, когато животните са били заклани неотложно.

▼B

3. Официалният ветеринарен лекар следва да изисква кланичните трупове на домашните еднокопитни животни, говедата над шест месеца и домашните прасета над четири седмици да бъдат представени за извършване на следкланичен преглед разделени на половини по дължината на гръбначния стълб. Ако се налага за целите на проверката, официалният ветеринарен лекар може също да изиска глава или труп да бъдат разрязани по дължина. Но предвид някои хранителни навици, технически подобрения или специфична санитарна обстановка, компетентният орган може да разреши кланичните трупове на домашните еднокопитни животни, говедата над шест месеца и домашните прасета над четири седмици да бъдат представени за извършване на преглед без да са разрязани на дължина.

4. По време на прегледа трябва да се вземат предпазни мерки, за да се сведе до минимум замърсяване на месото чрез действия като палпиране, разрязване или изрязване.

5. В случай на неотложно клане кланичният труп се подлага на следкланичен преглед възможно най-бързо в съответствие с изискванията на параграфи 1 до 4, преди месото да бъде пуснато за човешка консумация.

Д. **Специфичен рисков материал и други животински странични продукти**

В съответствие със специфичните правила на Общността за специфичния рисков материал и други животински странични продукти, официалният ветеринарен лекар следва да провери отстраняването, отделянето, а при необходимост, и маркирането на тези продукти. Официалният ветеринарен лекар следва да гарантира, че стопанския субект в областта на храните за хранителни продукти взема всички необходими мерки, за да се избегне рискът от замърсяване на месото със специфичен рисков материал по време на клане (включително зашеметяване) и за отстраняване на специфичен рисков материал.

Е. **Лабораторно изследване**

1. Официалният ветеринарен лекар следва да осигури вземането на проби и идентифицирането, обработването и изпращането на пробите по подходящ начин до подходящата лаборатория в рамките на:

а) наблюдението и контрола върху зоонозите и зоонозните агенти;

б) специфичното лабораторно изследване за диагностициране на трансмисивните спонгиформни енцефалопатии в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

в) откриването на неразрешени вещества или препарати и контрола върху регулираните вещества, по-специално в рамките на Националните планове за остатъчните вещества, посочени в Директива 96/23/ЕО на Съвета ([2]);

и

▼M10

г) откриването на заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза.

▼B

2. Официалният ветеринарен лекар следва също да осигури извършването на другите необходими лабораторни изследвания.

ГЛАВА III: ЗДРАВНА МАРКИРОВКА

1. Официалният ветеринарен лекар следва да упражнява надзор над здравното маркиране и печатите, които се използват.

2. Официалният ветеринарен лекар следва да гарантира по-специално, че:

([1]) ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2245/2003 на Комисията (ОВ L 333, 20.12.2003 г., стр. 28).

([2]) ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 1).

▼B

а) здравна маркировка е поставена само на животните (домашни копитни животни, дивечови бозайници, отглеждани в стопанства, които не са лагоморфни, и едър дивеч), на които е извършен предкланичен и следкланичен преглед в съответствие с изискванията на настоящия регламент и когато няма основания за обявяване на месото за негодно за човешка консумация. Но здравна маркировка може да бъде поставена преди да са готови резултатите от изследването за трихинелоза, ако официалният ветеринарен лекар е убеден, че месото от съответното животно ще бъде предложено на пазара, само ако резултатите са удовлетворяващи;

и

б) здравната маркировка е направена на външната повърхност на кланичния труп, като е поставен мастилен или горещ печат по такъв начин, че ако кланичните трупове се разрежат на половини или четвъртини, а половините се разрежат на три цели парчета, всяко парче има здравна маркировка.

3. Здравната маркировка трябва да има овална форма и да бъде над 6,5 cm на ширина и до 4,5 cm на дължина и с четливи знаци да показва следната информация:

а) маркировката трябва да показва името на страната, в която се намира предприятието, което може да бъде изписано изцяло с главни букви или като двубуквен код съгласно съответните стандарти ISO.

▼M11

За държавите-членки обаче тези кодове са, както следва: BE, BG, CZ, DK, DE, EE, GR, ES, FR, HR, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, SI, SK, FI, RO, SE и UK.

▼B

б) маркировката трябва да показва регистрационния номер на кланицата;

и

▼M6

в) ►M11 Когато маркировката се поставя в обект, който е разположен в рамките на Общността, тя трябва да бъде с овална форма и да съдържа съкращението CE, EC, EF, EG, EK, EO, EY, ES, EÜ, EK, EB, EZ или WE. ◄

Посочените съкращения не трябва да са включени в маркировки, прилагани по отношение на месо, внесено в Общността от кланици извън Общността.

▼B

4. Буквите трябва да са високи най-малко 0,8 cm, а цифрите — най-малко 1 cm. Размерите и знаците на маркировката могат да са по-малки за агнета, ярета и прасенца.

5. Цветовете, използвани за здравна маркировка, трябва да са разрешените в съответствие с правилата на Общността за използването на оцветители в хранителните продукти.

6. Здравната маркировка може също да съдържа идентификация на официалния ветеринарен лекар, който е направил здравната инспекция на месото. ►M3 ——————— ◄

▼M12

———————

▼B

8. Месото от неодран дивеч не може да носи печат за здравна маркировка, освен ако след одиране в предприятие за производство на месо от дивеч, то е преминало през следкланичен преглед и е обявено за годно за човешка консумация.

9. Настоящата глава следва да се прилага без това да засяга правилата за опазване здравето на животните в частта им за здравната маркировка.

▼B

РАЗДЕЛ II: ДЕЙСТВИЯ СЛЕД ПРОВЕЖДАНЕ НА КОНТРОЛ

ГЛАВА I: СЪОБЩАВАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРОВЕРКИТЕ

1. Официалният ветеринарен лекар следва да запише и да оцени резултатите от дейностите по проверките.

2. а) Ако проверките показват наличието на някакво заболяване или състояние, което може да увреди здравето на хората или животните или да наруши правилата за хуманно отношение към животните, официалният ветеринарен лекар следва да уведоми стопанския субект в областта на храните.

б) Когато идентифицираният проблем е възникнал по време на първичното производство, официалният ветеринарен лекар следва да уведоми ветеринарния лекар, който обслужва животновъдния обект по произход, стопанския субект в областта на храните, който отговаря за стопанството по произход (при условие че такова уведомяване не би оказало влияние на последващо съдебно производство) и, при необходимост, компетентният орган, който отговаря за надзора над стопанството по произход или ловната зона.

в) Ако животните, за които става въпрос, са били отгледани в друга държава-членка или в трета страна, официалният ветеринарен лекар следва да уведоми компетентния орган на държава-членка, в която се намира животновъдният обект на произход. Посоченият компетентен орган следва да предприеме необходимите мерки в съответствие с приложимото законодателство на Общността.

3. Резултатите от проверките и изследванията следва да се включат в съответните бази данни.

▼M10

4. Когато по време на извършването на предклаличен преглед или следклаличен преглед, или друга инспекционна дейност официалният ветеринарен лекар има съмнения за наличието на инфекциозен агент от заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза, той трябва по целесъобразност да уведоми компетентния орган и двамата заедно трябва да вземат всички необходими действия и предпазни мерки в съответствие с приложимото законодателство на Съюза, за да се предотврати възможно разпространение на инфекциозния агент.

▼B

ГЛАВА II: РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

1. Официалният ветеринарен лекар следва да провери, че животните няма да бъдат заклани, ако собственикът на кланицата не е получил и проверил свързаната с тях информация за хранителната верига.

2. Но официалният ветеринарен лекар може да разреши да бъдат заклани животни в кланицата, дори когато липсва свързаната с тях информация за хранителната верига. В такъв случай цялата необходима информация за хранителната верига трябва да бъде представена преди кланичният труп да бъде одобрен за човешка консумация. До изготвянето на окончателна преценка такива трупове и техните вътрешности трябва да се съхраняват отделно от другото месо.

3. Въпреки параграф 2, когато липсва необходимата информация за хранителната верига в срок от 24 часа след пристигане на животното в кланицата, цялото месо от това животно следва да се обяви за негодно за човешка консумация. Ако животното все още не е заклано, то трябва да бъде убито отделно от другите животни.

4. Когато приложените записи, документация или друга информация показват, че:

а) животните са с произход от животновъден обект или район, който подлежи на забрана за движение или друго ограничение по причини, засягащи здравето на хората или животните;

б) не са спазени правилата за употребата на ветеринарномедицинските препарати;

▼B

или

в) налице е друго състояние, което може да повлияе неблагоприятно върху здравето на хората или животните, животните не могат да се приемат за клане по друг начин, освен съгласно процедурите, предвидени в законодателството на Общността за премахване на рисковете за здравето на хората и животните.

Ако животните са вече в кланицата, те трябва да бъдат умъртвени отделно и обявени за негодни за човешка консумация, като при необходимост се вземат предпазни мерки за запазване здравето на животните и хората. Когато официалният ветеринарен лекар счете за необходимо, във животновъдния обект на произход се провежда официален контрол.

5. Компетентният орган следва да предприеме необходимите мерки, ако открие, че придружаващите записи, документация или друга информация не отговарят на действителното състояние в животновъдния обект на произход на животните, на действителното състояние на животните и целят нарочно въвеждане в заблуждение на официалния ветеринарен лекар. Компетентният орган следва да вземе мерки срещу собственика на животновъдния обект на произход на животните или друго лице-участник. Мерките могат да включват по-специално допълнителен контрол. Разходите за такъв допълнителен контрол следва да се поемат от собственика на животновъдния обект на произход на животните или друго лице-участник.

ГЛАВА III: РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ЖИВИТЕ ЖИВОТНИ

1. Официалният ветеринарен лекар следва да провери дали стопанският субект в областта на храните изпълнява задължението си съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004, за да гарантира, че животните, приети за клане с цел човешка консумация, са правилно идентифицирани. Официалният ветеринарен лекар следва да гарантира, че животните, чиято самоличност не може да бъде разумно установена, се умъртвяват отделно и се обявяват за негодни за човешка консумация. Когато официалният ветеринарен лекар счете за необходимо, в животновъдния обект по произход се провежда официален контрол.

2. Когато са налице преимуществени съображения, свързани с хуманното отношение към животните, конете могат да бъдат заклани в кланицата дори да не е представена законно изискваната информация за тяхната самоличност. Но тази информация трябва да бъде представена преди кланичният труп да бъде обявен за годен за човешка консумация. Тези изисквания се прилагат и за случаите на неотложно клане на коне извън пределите на кланицата.

3. Официалният ветеринарен лекар следва да провери дали стопанският субект в областта на храните изпълнява задължението си съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004, за да гарантира, че животните с кожа или руно, които създават неприемлив риск от замърсяване на месото по време на клане, не се колят за човешка консумация, освен когато са предварително почистени.

4. Животните, които са болни или се намират в състояние, което може да се пренесе на други животни или на хора чрез обработване или ядене на месото и, като общо, животните, показващи клинични признаци на системно заболяване или измършавяване, не следва да се колят за човешка консумация. Такива животни се умъртвяват отделно по такъв начин, че да не се замърсяват другите животни или трупове и се обявяват за негодни за човешка консумация.

5. Клането на животните, за които има съмнения за заболяване или състояние, което може да повлияе неблагоприятно върху здравето на хората или животните, следва да се отложи. Такива животни трябва да преминат през подробен предкланичен преглед, за да им бъде поставена диагноза. Освен това официалният ветеринарен лекар може да реши, че следва да се вземат проби и да се направят лабораторни изследвания в допълнение към следкланичния преглед. При необходимост клането на животните следва да се извърши отделно или в края на нормалното клане, като се вземат всички необходими предпазни мерки, за да се избегне рискът от замърсяване на другото месо.

▼B

6. Животните, които биха могли да съдържат остатъчни вещества от ветеринарномедицински препарати, надвишаващи нивата, предвидени в съответствие със законодателството на Общността, или остатъчни вещества от забранени вещества, се третират в съответствие с изискванията на Директива 96/23/ЕО.

7. Официалният ветеринарен лекар следва да наложи условията, при които животните ще се третират съгласно специална схема за изкореняване или контрол на специфично заболяване, например бруцелоза или туберкулоза, или зоонозен агент, например салмонела, под негов пряк надзор. Компетентният орган следва да определи условията, при които може да се извърши клане на такива животни. Целта на тези условия трябва да бъде минимизиране на замърсяването на други животни и месото от други животни.

8. Животните, които са предадени в кланица за клане, трябва като общо правило да бъдат заклани там. Но при изключителни обстоятелства, като например сериозна авария със съоръжения в кланицата, официалният ветеринарен лекар може да разреши директно придвижване до друга кланица.

ГЛАВА IV: РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ХУМАННОТО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ЖИВОТНИТЕ

1. Когато не се съблюдават правилата за защита на животните по време на клане или умъртвяване, официалният ветеринарен лекар следва да провери дали стопанския субект в областта на храните незабавно предприема необходимите коригиращи мерки и предотвратява повтаряне на нарушението.

2. Официалният ветеринарен лекар следва да приложи съответстващ и постепенен подход към действие с принудителен характер, което варира от даване на указания до забавяне и спиране на производството, в зависимост от естеството и сериозността на проблема.

3. При необходимост официалният ветеринарен лекар следва да уведоми другите компетентни органи за проблеми, възникнали във връзка с хуманното отношение към животните.

4. Когато официалният ветеринарен лекар открие, че правилата относно защитата на животните по време на транспортиране не се спазват, той следва да предприеме необходимите мерки в съответствие със законодателството на Общността в тази област.

5. Когато:

   а) официален помощник извършва проверки във връзка с хуманното отношение към животните в съответствие с раздели III или IV;

   и

   б) тези проверки установят неспазване на правилата за защита на животните,

   официалният помощник следва незабавно да уведоми официалния ветеринарен лекар и, при необходимост, когато въпросът е спешен, да вземе необходимите мерки, посочени в параграфи 1 до 4 до пристигането на официалния ветеринарен лекар.

ГЛАВА V: РЕШЕНИЯ ОТНОСНО МЕСОТО

1. Месото следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация, когато:

   а) е получено от животни, на които не е извършен предклаличен преглед, с изключение на ловния дивеч;

   б) е получено от животни, на чиито вътрешности не е извършен следкланичен преглед, ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в Регламент (ЕО) № 853/2004;

▼B

в) е получено от животни, които са умъртвени преди да бъдат заклани, или са мъртвородени, неродени или заклани на възраст под седем дни;

г) е получено в резултат на изрязване на мястото на клането;

▼M10

д) е получено от животни, засегнати от заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза, посочено в приложение I към Директива 2002/99/ЕО на Съвета ([1]), с изключение на случаите, в които месото е получено при спазване на предвидените в това законодателство специални изисквания, освен ако в раздел IV не е предвидено друго;

▼B

е) е получено от животни, засегнати от генерализирано заболяване като например генерализирана септицемия, пиемия, токсемия или виремия;

ж) не съответства на микробиологичните критерии, предвидени в законодателството на Общността, за определяне на храните, които могат да се предлагат на пазара;

з) се вижда, че е заразено с паразити, ако не е предвидено друго в раздел IV;

и) съдържа остатъчни вещества или замърсители, превишаващи нивата, предвидени в законодателството на Общността. Всяко преминаване на съответното ниво следва да води до допълнителни анализи при необходимост;

й) без да засяга по-специфичното законодателство на Общността, е получено от животни или трупове, които съдържат остатъци от забранени вещества или от животни, които са били третирани със забранени вещества;

к) е съставено от черен дроб и бъбреци на животни над двегодишна възраст от райони, в които изпълнението на плановете, одобрени в съответствие с изискванията на член 5 от Директива 96/23/ЕО, е показало разпространение на тежки метали в околната среда;

л) е било незаконно третирано с обеззаразяващи вещества;

м) е било незаконно третирано с йонизиращи или UV-лъчи;

н) съдържа чужди тела (с изключение на материал, използван за лов на животното, когато става въпрос за дивеч);

о) надвишава максимално допустимите нива за радиоактивност, предвидени в законодателството на Общността;

п) показва патофизиологични изменения, промени в консистенцията, недостатъчно обезкървяване (с изключение на дивеча) или органолептични промени, по-специално силно изразена полова миризма;

р) е получено от кахектични животни;

с) съдържа специфичен рисков материал, освен ако е предвидено друго в законодателството на Общността;

т) по него личи замърсяване с тор, фекалии или друго замърсяване;

у) е съставено от кръв, която може да представлява риск за здравето на хората и животните, поради здравния статус на някое от животните, от които е получена, или поради замърсяване, възникнало по време на клането;

ф) по мнението на официалния ветеринарен лекар, след проучване на цялата информация, свързана с него, то може да изложи на риск здравето на хората или животните или е неподходящо по друга причина за човешка консумация.

▼M10

2. Официалният ветеринарен лекар може да наложи изисквания към използването на месото, получено от животни, които:

а) са били заклани неотложно извън пределите на кланицата, или

б) произхождат от стада, месото от които ще се подлага на обработка в съответствие с част Д от приложение II към Регламент (ЕО) № 2160/2003, преди да бъде пуснато на пазара.

([1]) ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

▼B

РАЗДЕЛ III: ОТГОВОРНОСТИ И ЧЕСТОТА НА ИЗВЪРШВАНЕ НА КОНТРОЛА

ГЛАВА I: ОФИЦИАЛЕН ПОМОЩНИК

Официалните помощници могат да оказват помощ на официалния ветеринарен лекар по всички задачи при спазване на следните ограничения и на специфичните правила, предвидени в раздел IV:

1. по отношение на одиторските задачи официалните помощници могат само да събират информация относно добрите хигиенни практики и процедурите, базирани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*);

▼M12

2. по отношение на предкланичния преглед и проверките относно хуманното отношение към животните официалните помощници могат само да помагат за някои практически задачи, които могат да включват предварителния подбор на животните с аномалии;

▼B

3. по отношение на следкланичния преглед официалният ветеринарен лекар трябва редовно да проверява работата на официалните помощници и в случаите, когато животните са заклани неотложно извън пределите на кланицата, да извърши проверката лично.

ГЛАВА II: ЧЕСТОТА НА ИЗВЪРШВАНЕ НА КОНТРОЛА

1. Компетентният орган следва да осигури присъствието най-малко на един официален ветеринарен лекар:

   а) в кланиците, по време на извършване на предкланичния и следкланичния преглед;

      и

   б) в предприятията за производство на месо от дивеч по време на следкланичния преглед.

2. Но компетентният орган може да адаптира този подход в някои кланици и предприятия за обработка на месо от дивеч, определени на основата на анализ на риска и в съответствие с критериите, предвидени в съответствие с изискванията на член 18, точка 3, ако има такива. В тези случаи:

   а) не е необходимо присъствието на официалния ветеринарен лекар по време на извършването на предкланичния преглед в кланицата, ако:

      i) официален ветеринарен лекар или одобрен ветеринарен лекар е извършил предкланичен преглед в животновъдния обект на произход, проверил е информацията за хранителната верига и е съобщил резултатите от проверките на официалния помощник в кланицата,

      ii) официалният помощник в кланицата се е убедил, че информацията за хранителната верига не насочва към някакъв проблем, свързан с безопасността на храните, и че общото здравословно състояние и хуманното отношение към животните са удовлетворяващи,

         и

      iii) официалният ветеринарен лекар редовно следи тези проверки да се извършват правилно от официалния помощник;

   б) не е необходимо присъствието на официалния ветеринарен лекар винаги по време на следкланичния преглед, ако:

      i) официален помощник извършва следкланичния преглед и отделя месото с изменения и цялото останалото месо от същото животно,

      ii) официалният ветеринарен лекар впоследствие проверява това месо,

         и

      iii) официалният помощник документира извършените от него/нея процедури и констатациите си по такъв начин, че официалният ветеринарен лекар да е убеден, че стандартите са спазени.

▼B

Но когато става въпрос за домашни птици и лагоморфни, официалният помощник може да бракува месото с изменения и, ако не е предвидено друго в раздел IV, не е необходимо официалният ветеринарен лекар системно да проверява такова месо.

3. Възможността за адаптиране, предвидена в параграф 2, не се прилага:

а) за животни, които са били заклани неотложно;

б) за животни, за които има съмнения, че са болни или са в състояние, което може да увреди здравето на хората;

в) за говеда който произхождат от стада, за които не е официално обявено, че са свободни от туберкулоза;

г) за говеда, овце и кози, които произхождат от стада, за които не е официално обявено, че са свободни от бруцелоза;

▼M10

д) в случай на огнище на заболявания по животните, за които са установени ветеринарно-санитарни правила в законодателството на Съюза. Това засяга животните, възприемчиви към конкретното заболяване, за което става въпрос, с произход от конкретния регион по смисъла на член 2 от Директива 64/432/ЕИО на Съвета ([1]);

е) когато е необходим по-строг контрол, за да се вземат предвид възникващи заболявания или конкретни заболявания, включени в списъка на OIE.

▼B

4. Компетентният орган осигурява в транжорните присъствието на официален ветеринарен лекар или официален помощник, когато се обработва месо, толкова често, колкото е необходимо, за да се постигнат целите на настоящия регламент.

ГЛАВА III: УЧАСТИЕ НА ПЕРСОНАЛА НА КЛАНИЦАТА

А. СПЕЦИФИЧНИ ЗАДАЧИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРОИЗВОДСТВОТО НА МЕСО ОТ ДОМАШНИ ПТИЦИ И ЛАГОМОРФНИ

Държавите-членки могат да разрешат на персонала на кланицата да поеме дейността на официалните помощници за контролиране на производството на месо от домашни птици и зайци при следните условия:

▼M6

а) Когато предприятието е използвало добрите хигиенни практики в съответствие с изискванията на член 4, параграф 4 от настоящия регламент и системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (HACCP) най-малко в продължение на 12 месеца, компетентният орган може да разреши на персонала на предприятието да изпълнява задачи на официалните помощници. Това разрешение може да се предостави само ако персоналът на предприятието е обучен по същия удовлетворяващ компетентния орган начин като официалните помощници да изпълнява задачите на официалните помощници или специфичните задачи, които му е разрешено да извършва. Този персонал трябва да бъде поставен под надзора, ръководството и отговорността на официалния ветеринарен лекар. При тези обстоятелства официалният ветеринарен лекар присъства на предкланичния и следкланичния преглед, упражнява надзор над тези дейности и провежда редовни експлоатационни изпитвания, за да гарантира, че уменията на персонала на кланицата отговарят на специфичните критерии, предвидени от компетентния орган, и документира резултатите от експлоатационните изпитвания. Когато нивото на хигиената на предприятието е засегнато от работата на този персонал, когато този персонал не изпълнява задачите правилно или когато в повечето случаи този персонал върши работата си по начин, който според компетентния орган е незадоволителен, този персонал се заменя с официални помощници.

([1]) ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.

▼B

б) Компетентният орган на държавата-членка решава по принцип и за всеки отделен случай дали да разреши въвеждането на системата, описана по-горе. Когато държавата-членка вземе принципно решение в подкрепа на тази система, тя уведомява Комисията за своето решение и свързаните с него условия. За стопанските субекти в областта на храните в държава-членка, въвели тази система, практическото използване на системата е по избор. Компетентният орган не принуждава стопанските субекти в областта на храните да въведат системата, описана по-горе. Когато компетентният орган не е убеден, че собственикът на предприятието за хранителни продукти отговаря на изискванията, системата не се въвежда в съответното предприятие. За да направи преценка компетентният орган извършва анализ на производствените и инспекционните записи, типа дейност, която се извършва в предприятието, историята на съответствие с правилата, професионалните познания и опит, професионалното поведение и чувството за отговорност на персонал на кланицата по отношение на безопасността на храните, както и друга съответна информация.

Б. СПЕЦИФИЧНИ ЗАДАЧИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ВЗЕМАНЕ И ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОБИ

Персоналът на кланицата, който е получил специфично обучение, под надзора на официалния ветеринарен лекар, може, на отговорността и под надзора на официалния ветеринарен лекар, да изпълнява специфични задачи, отнасящи се до вземането на проби и изследването на проби за животни от всички видове.

ГЛАВА IV: ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ

А. ОФИЦИАЛНИ ВЕТЕРИНАРНИ ЛЕКАРИ

1. Компетентният орган може да назначава само ветеринарни лекари, които са издържали изпит за официални ветеринарни лекари, отговарящ на изискванията на параграф 2.

2. Изпитът се организира от компетентния орган. Изпитът следва да потвърди знанията по следните дисциплини в необходимата степен в зависимост от образованието и квалификацията:

а) национално законодателство и законодателство на Общността относно ветеринарните аспекти на общественото здравеопазване, безопасността на храните, здравето на животните, хуманното отношение към животните и фармацевтичните вещества;

б) принципи на общата селскостопанска политика, пазарни мерки, експортни субсидии и разкриване на измами (включително в глобален план: СТО, SPS мерки, Кодекс Алиментариус, Международното бюро по епизоотии);

в) основи на преработката на храните и технологии;

г) принципи, понятия и методи на добрата производствена практика и управление на качеството;

д) управление на качеството преди прибиране на реколтата (добри селскостопански практики);

е) повишаване и използване на хигиената на храните, безопасност на храните (добри хигиенни практики);

ж) анализ на риска — принципи, понятия и методи;

з) принципи, понятия и методи на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*), използване на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*) в производствената и хранителна верига;

и) превенция и контрол на опасностите за здравето на хората, пренасяни чрез храните;

й) динамика на инфектиране и интоксикация на населението;

к) диагностична епидемиология;

л) системи за наблюдение и надзор;

▼B

м) одитиране и регулаторна оценка на системите за управление на безопасността на храните;

н) принципи и диагностично прилагане на съвременните методи за анализ;

о) информационни и комуникационни технологии, свързани с ветеринарните аспекти на общественото здравеопазване;

п) обработка на данни и прилагане на биостатистически методи;

р) разследвания на огнища на заболявания на хората, пренасяни с храните;

с) основни аспекти на трансмисивните спонгиформни енцефалопатии;

т) хуманното отношение към животните на етапа на производство, транспортиране и клане;

у) екологични въпроси, свързани с производството на храни (включително и управление на отпадъците);

ф) принципът на предпазливостта и опасения на потребителите;

и

х) принципи за обучение на персонала, работещ в производствената верига.

Кандидатите могат да придобият необходимите знания като част от основното им ветеринарно обучение или след проведено обучение, или придобит професионален опит след като са получили ценз на ветеринарни лекари. Компетентният орган може да организира различни изпити, за да вземе предвид образованието на кандидатите. Но компетентният орган може да отмени изискването за полагане на изпит, ако се увери, че кандидатът е придобил всички необходими знания като част от университетското си образование или чрез продължаване на образованието си в програма за следдипломна квалификация.

3. Ветеринарният лекар следва да притежава способности за мултидисциплинарно сътрудничество.

4. Освен това всеки официален ветеринарен лекар следва да премине през практическо обучение за изпитвателен срок най-малко от 200 часа преди да започне самостоятелна работа. По време на изпитвателния срок лицето следва да работи под ръководството на назначените официални ветеринарни лекари в кланици, транжорни, инспекционни пунктове за прясно месо и в животновъдни обекти. По време на обучението се обръща по-специално внимание на одитирането на системите за управление на безопасността на храните.

5. Официалният ветеринарен лекар следва да поддържа знанията си на съвременно ниво и да е в течение на най-новите развития чрез редовно продължаване на образованието си и чрез професионалната литература. Официалният ветеринарен лекар следва при всяка възможност ежегодно да продължава образованието си.

6. Ветеринарните лекари, които вече са назначени като официални ветеринарни лекари, трябва да притежават необходимите знания по дисциплините, посочени в параграф 2. При необходимост те придобиват тези знания чрез продължаване на образованието си. Компетентният орган следва да вземе необходимите мерки за това.

7. Въпреки параграфи 1—6 държавите-членки могат да предвидят специфични правила за официалните ветеринарни лекари, които работят на непълен работен ден, които отговарят за инспектирането на малки предприятия.

▼B

Б. ОФИЦИАЛНИ ПОМОЩНИЦИ

1. Компетентният орган може да назначи като официални помощници само лица, преминали през обучение и издържали изпит в съответствие със следните изисквания.

2. Изпитите трябва да бъдат организирани от компетентния орган. За да бъдат допуснати до изпитите, кандидатите трябва да докажат, че имат:

   а) най-малко 500 часа теоретическо обучение и най-малко 400 часа практическо обучение, обхващащи областите, определени в параграф 5;

   и

   б) такова допълнително обучение, каквото се изисква за официалните помощници, за да могат компетентно да изпълняват задълженията си.

3. Практическото обучение, посочено в параграф 2, буква а), следва да се провежда в кланици и транжорни под ръководството на официален ветеринарен лекар, и в животновъдни обекти и в други предприятия.

4. Обучението и изпитите трябва да се отнасят по принцип за червеното месо и месото от домашни птици. Но лицата, получили обучение за една от тези категории и издържали изпита, трябва да преминат само през съкратен курс на обучение, за да издържат изпита за другата категория. В зависимост от случая обучението и изпитът следва да обхващат дивеча, както и дивеча, отглеждан в стопанства, и лагоморфните.

5. Обучението за официален помощник следва да включва, а изпитите да потвърждават, знанията по следните дисциплини:

   а) във връзка със животновъдните обекти:

      i) теоретична част:

         — запознаване с организацията на производството в стопанствата, методи на производство, международна търговия и т.н.,

         — добрите животновъдни практики,

         — основни знания за заболяванията, по-специално за зоонозите — вируси, бактерии, паразити и др.,

         — наблюдение за откриване на заболявания, използване на лекарствени средства и ваксини, анализи на остатъчните вещества,

         — санитарно-хигиенна и здравна инспекция,

         — хуманното отношение към животните във стопанството и по време на транспортиране,

         — екологични изисквания — в сгради, стопанства и общи,

         — приложими законови, подзаконови и административни разпоредби,

         — опасения на потребителите и управление на качеството;

      ii) практическа част:

         — посещения в животновъдни обекти от различен тип и използващи различни методи за отглеждане на животните,

         — посещения в производствени предприятия,

         — наблюдение на натоварване и разтоварване на животни,

▼B

— лабораторни демонстрации,

— ветеринарни проверки,

— документация;

б) във връзка с кланици и транжорни:

i) теоретична част:

— запознаване с организацията на месната промишленост, методи на производство, международна търговия и технологии за клане и разфасовка,

— основи на хигиената и добрите хигиенни практики, и по-специално хигиена на сектора, хигиена при клане, разфасоване и съхраняване, хигиена на работа,

— ХАССП и одитиране на процедурите, базирани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*),

— хуманното отношение към животните при разтоварване след транспортиране и в кланицата,

— основи на анатомията и физиологията на закланите животни,

— основи на патологията на закланите животни,

— основи на патологичната анатомия на закланите животни,

— необходими знания за трансмисивните спонгиформни енцефалопатии и други важни зоонози и техните причинители,

— знания за методите и процедурите за клане, инспекция, обработване, опаковане, пакетиране и транспортиране на прясното месо,

— основи на микробиологията,

— предкланичен преглед,

— изследване за трихинелоза,

— следкланичен преглед,

— административни задачи,

— знания за приложимите законови, подзаконови и административни разпоредби,

— процедура за вземане на проби,

— измами;

ii) практическа част:

— идентификация на животните,

— възрастови проверки,

— преглед и оценка на закланите животни,

— следкланичен преглед в кланица,

— изследване за трихинелоза,

— идентификация на животинските видове чрез изследване на типични части на животното,

— идентифициране и коментари за частите на заклани животни, в които са настъпили изменения,

— санитарно-хигиенен контрол, включително и одитиране на добрите хигиенни практики и процедурите, базирани на системата за оценка на опасностите и за контрол на критичните точки (*HACCP*),

▼B

— записване на резултатите от предкланичния преглед,

— вземане на проби,

— проследяемост на месото,

— документация;

6. Официалните помощници следва да поддържат знанията си на съвременно ниво и да са в течение на най-новите развития чрез редовно продължаване на образованието си и чрез професионалната литература. Официалните помощници следва при всяка възможност ежегодно да продължават образованието си.

7. Лицата, които вече са назначени като официални помощници, трябва да притежават необходимите знания по дисциплините, посочени в параграф 5. При необходимост те придобиват тези знания чрез продължаване на образованието си. Компетентният орган следва да вземе необходимите мерки за това.

8. Но когато официалните помощници се занимават само с вземане на проби и анализ във връзка с изследвания за трихинелоза, компетентният орган трябва само да осигури те да получат обучение, съответстващо на тези задачи.

РАЗДЕЛ IV: СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ

ГЛАВА I: ДОМАШНИ ГОВЕДА

А. ГОВЕДА НА ВЪЗРАСТ ПОД ШЕСТ СЕДМИЦИ

Кланичните трупове и вътрешните органи на говеда на възраст под шест седмици следва да преминат през следните процедури за следкланичен преглед:

1. визуална инспекция на главата и гърлото, разрязване и изследване на ретрофарингеалните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales*); инспекция на устата и глътката, палпиране на езика, ►M4 ——————— ◄

2. визуална инспекция на белия дроб, трахеята и хранопровода, палпиране на белия дроб, разрязване и изследване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifucationes, eparteriales and mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белия дроб да се разреже в долната третина перпендикулярно на основната му ос; такива разрези не са необходими, когато белите дробовете не са предназначени за човешка консумация;

3. визуална инспекция на перикарда и сърцето като сърцето се разрязва по дължина, така че да се отворят вентрикулите и разрез през интервентрикуларната преграда;

4. визуална инспекция на диафрагмата;

5. визуална инспекция на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на черния дроб и лимфните му възли;

6. визуална инспекция на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* and *caudales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на стомашните и мезентериалните лимфни възли;

7. визуална инспекция и, при необходимост, палпиране на далака;

8. визуална инспекция на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);

▼B

9. визуална инспекция на плеврата и перитонеума;

10. визуална инспекция и палпиране на пъпната област и ставите. В случай на съмнение пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност.

Б. ГОВЕДА НА ВЪЗРАСТ НАД ШЕСТ СЕДМИЦИ

Кланичните трупове и вътрешните органи на говеда на възраст над шест седмици следва да преминат през следните процедури за следкланичен преглед:

1. визуална инспекция на главата и гърлото, разрязване и изследване на мандибуларните, ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales, mandibulares* и *parotidei*); изследване на външните дъвкателни мускули, в които трябва да се направят два разреза, успоредни на мандибулата, и на вътрешните дъвкателни мускули (вътрешни криловидни мускули), които трябва да бъдат разрязани в една плоскост. Езикът трябва да се освободи, за да се създаде възможност за подробна визуална инспекция на устата и глътката, и самият той да бъде визуално инспектиран и палпиран. ►M4 ——————— ◄

2. инспекция на трахеята и хранопровода, визуален преглед и палпиране на белия дроб, разрязване и изследване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifucationes, eparteriales* и *mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белия дроб да се разреже в долната третина, перпендикулярно на основната му ос; такива разрези не са необходими, когато белите дробове не са предназначени за човешка консумация;

3. визуална инспекция на перикарда и сърцето, като сърцето се разрязва по дължина, така че да се отворят вентрикулите както и разрез през интервентрикуларната преграда;

4. визуална инспекция на диафрагмата;

5. визуална инспекция и палпиране на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); разрязване на коремната повърхност на черния дроб и в основата на каудалния лоб, за да се изследват жлъчните канали;

6. визуална инспекция на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* и *caudales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на стомашните и мезентериалните лимфни възли;

7. визуална инспекция и, при необходимост, палпиране на далака;

8. визуална инспекция на бъбреците и разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);

9. визуална инспекция на плеврата и на перитонеума;

10. визуална инспекция на гениталните органи (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);

11. визуална инспекция и, при необходимост, палпиране и разрязване на вимето и лимфните му възли (*Lnn. supramammarii*). При кравите всяка половина на вимето трябва да се отвори чрез дълъг и дълбок разрез, стигащ до млекодайните синуси (*sinus lactiferes*), а лимфните възли на вимето да се разрежат, освен когато вимето не е предназначено за човешка консумация.

▼B

ГЛАВА II: ДОМАШНИ ОВЦЕ И КОЗИ

Кланичните трупове и вътрешните органи на овце и кози следва да преминат през следните процедури за следкланичен преглед:

1. визуална инспекция на главата след одиране и, в случай на съмнение, изследване на гърлото, устата, езика и ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли. Без да засягат правилата за опазване здравето на животните, тези изследвания не са необходими, ако компетентният орган може да гарантира, че главата, включително езикът и мозъкът, не са предназначени за човешка консумация.

2. визуална инспекция на белия дроб, трахеята, хранопровода, палпиране на белия дроб и на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifucationes, eparteriales* и *mediastinales*); в случай на съмнение тези органи и лимфни възли трябва да бъдат разрязани и изследвани;

3. визуална инспекция на перикарда и сърцето; в случай на съмнение сърцето трябва да бъде разрязано и изследвано;

4. визуална инспекция на диафрагмата;

5. визуална инспекция на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); палпиране на черния дроб и лимфните му възли; разрязване на коремната повърхност на черния дроб, за да се изследват жлъчните канали;

6. визуална инспекция на стомашно-чревния тракт, мезентериума и стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* и *caudales*);

7. визуална инспекция и, при необходимост, палпиране на далака;

8. визуална инспекция на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);

9. визуална инспекция на плеврата и на перитонеума;

10. визуална инспекция на гениталните органи (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);

11. визуална инспекция на вимето и лимфните му възли;

12. визуална инспекция и палпиране на пъпната област и ставите на младите животни. В случай на съмнение пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност.

ГЛАВА III: ДОМАШНИ ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ

Кланичните трупове и вътрешните органи на домашни еднокопитни животни следва да преминат през следните процедури за следкланичен преглед:

1. визуална инспекция на главата и, след освобождаване на езика, на гърлото; палпиране и, при необходимост, разрязване на мандибуларните, ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales, mandibulares* и *parotidei*). Езикът трябва да се освободи, за да се създаде възможност за подробна визуална проверка на устата и глътката, и самият той да бъде визуално проверен и палпиран.

►M4 ——————— ◄

2. визуална инспекция на белия дроб, трахеята и хранопровода; палпиране на белия дроб; палпиране и, при необходимост, разрязване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifucationes, eparteriales* и *mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белият дроб да се разреже в долната третина, перпендикулярно на основната му ос; но такива разрези не са необходими, когато белите дробове не са предназначени за човешка консумация;

▼B

3. визуална инспекция на перикарда и сърцето като сърцето се разрязва по дължина така че да се отворят вентрикулите както и разрез през интервентрикуларната преграда;

4. визуална инспекция на диафрагмата;

5. визуална инспекция, палпиране и, при необходимост, разрязване на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*);

6. визуална инспекция на стомашно-чревния тракт, мезентериума и на стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* и *caudales*); разрязване, при необходимост, на стомашните и мезентериалните лимфни възли;

7. визуална инспекция и, при необходимост, палпиране на далака;

8. визуална инспекция и палпиране на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);

9. визуална инспекция на плеврата и на перитонеума;

10. визуална инспекция на гениталните органи на жребците (с изключение на пениса, ако вече е отстранен) и кобилите;

11. визуална инспекция на вимето и лимфните му възли (*Lnn. supramammarii*) и, при необходимост, разрязване на супрамамарните лимфни възли;

12. визуална инспекция и палпиране на пъпната област и ставите на младите животни. В случай на съмнение, пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност;

13. всички сиви или бели коне трябва да бъдат прегледани за меланоза и меланома чрез преглед на мускулите и лимфните възли (*Lnn. subrhomboidei*) на раменете под скапуларния хрущял след разхлабване на едното рамо. Бъбреците се освобождават от обвивката си и се преглеждат чрез разрязване през целия бъбрек.

ГЛАВА IV: ДОМАШНА СВИНЯ

А. ПРЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД

1. Компетентният орган може да реши прасетата, предназначени за клане, да бъдат подложени на предклаличен преглед в животновъдния обект на произход. В такъв случай може да се разреши клането на партида прасета от един животновъден обект, само ако:

   а) те са придружени от здравния сертификат, предвиден в глава X, част А;

   и

   б) са спазени изискванията на параграфи 2—5.

2. Предкланичния преглед в животновъдния обект по произход следва да обхваща:

   а) проверки на записи или документи в животновъдния обект, включително и на информацията за хранителната верига;

   б) преглед на прасетата, за да се определи дали:

      i) имат заболяване или състояние, което може да се предаде на животни или хора чрез обработване или консумация на месото, или се държат, индивидуално или колективно, по начин, който показва, че може да настъпи такова заболяване,

▼B

ii) показват нарушаване на общото поведение или симптоми на заболяване, което би могло да направи месото негодно за човешка консумация,

или

iii) има доказателства или основания за съмнение, че те могат да съдържат остатъчни химически вещества, които надвишават нивата, предвидени в законодателството на Общността, или остатъци от забранени вещества.

3. Официален ветеринарен лекар или одобрен ветеринарен лекар следва да извърши предкланичен преглед в животновъдния обект по произход. Прасетата следва да бъдат изпратени директно за клане и да не бъдат смесвани с други прасета.

4. Предкланичният преглед в кланицата трябва да обхване само:

а) контрола върху идентификацията на животните;

и

б) проверката за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да окаже неблагоприятно влияние върху здравето на хората и животните. Такава проверка може да бъде извършена от официален помощник.

5. Когато прасетата не са заклани в срок от три дни след издаването на здравния сертификат, предвиден по параграф 1, буква а):

а) ако прасетата не са напуснали животновъдния обект по произход и не са тръгнали за кланицата, те трябва да бъдат отново прегледани и да се издаде нов здравен сертификат;

б) ако прасетата са на път за кланицата или са пристигнали в кланицата, може да се разреши клане веднага след като се прецени причината за забавянето при условие, че на прасетата се направи допълнителен предкланичен преглед.

▼M13

Б. СЛЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД

1. Кланичните трупове и вътрешните органи на свинете преминават през следните процедури при следкланичния преглед:

а) външен оглед на главата и гърлото; външен оглед на устата, глътката и езика;

б) външен оглед на белия дроб, трахеята и хранопровода;

в) външен оглед на перикарда и сърцето;

г) външен оглед на диафрагмата;

д) външен оглед на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn. portales*);

▼**M13**

е) външен оглед на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* и *caudales*);

ж) външен оглед на далака;

з) външен оглед на бъбреците;

и) външен оглед на плеврата и перитонеума;

й) външен оглед на гениталните органи (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);

к) външен оглед на вимето и прилежащите му лимфни възли (*Lnn. supramammarii*);

л) външен оглед на пъпа и на ставите на младите животни.

2. Официалният ветеринарен лекар пристъпва към допълнителни процедури за следкланичен преглед, като извършва разрез и палпация на труповете и на вътрешните органи, когато — по негово мнение — някое от изброените по-долу сочи за евентуално наличие на рискове за общественото здраве, здравето на животните или хуманното отношение към тях:

а) проверките и анализа на информацията за хранителната верига, проведени в съответствие с глава II, част А от раздел I;

б) констатациите от предкланичния преглед, извършен в съответствие с глава II, част Б от раздел I и част А от настоящата глава;

в) резултатите от проверките относно спазването на правилата за хуманно отношение към животните, проведени в съответствие с глава II, част В от раздел I;

г) констатациите от следкланичния преглед, извършен в съответствие с глава II, част Г от раздел I и точка 1 от настоящата глава;

д) допълнителните епидемиологични данни или други данни от животновъдния обект на произход на животните.

3. В зависимост от установените рискове допълнителните процедури при следкланичния преглед, посочени в точка 2, може да включват:

а) разрез и преглед на мандибуларните лимфни възли (*Lnn. mandibulares*);

б) палпация на белите дробове и на медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* и *mediastinales*). Трахеята и главните бронхи трябва да се отворят по дължина, а на белите дробове трябва да се направи напречен разрез в долната третина; тези разрези не са необходими, ако дробовете не са предназначени за консумация от хора;

в) разрез на сърцето по дължина така, че да се отворят камерите и да се среже междукамерната преграда;

г) палпация на черния дроб и прилежащите му лимфни възли;

д) палпация и при необходимост, разрез на стомашните и мезентериалните лимфни възли;

▼M13

е) палпация на далака;

ж) разрез на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. renales*);

з) разрез на прилежащите на вимето лимфни възли;

и) палпация на пъпа и ставите на младите животни и при необходимост, разрез на пъпа и отваряне на ставите.

▼B

ГЛАВА V: ДОМАШНИ ПТИЦИ

А. ПРЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД

1. Компетентният орган може да реши домашните птици, предназначени за клане, да бъдат подложени на предкланичен преглед в животновъдния обект на произход. В такъв случай може да се разреши клането на ято домашни птици от един животновъден обект само ако:

а) те са придружени от здравния сертификат, предвиден в глава X, част А;

и

б) са спазени изискванията на параграфи 2—5.

2. Предкланичният преглед в животновъдния обект на произход следва да обхваща:

а) проверки на записи или документи в животновъдния обект, включително и на информацията за хранителната верига;

б) изследване на ятото, за да се определи дали птиците:

i) са болни или се намират в състояние, което може да се предаде на животни или хора чрез обработване или консумация на месото, или се държат по начин, който показва, че може да настъпи такова заболяване,

ii) показват нарушаване на общото поведение или симптоми на заболяване, което би могло да направи месото негодно за човешка консумация,

или

iii) показват доказателства, че те могат да съдържат остатъчни химически вещества, които надвишават нивата, предвидени в законодателството на Общността, или остатъци от забранени вещества.

3. Официален ветеринарен лекар или одобрен ветеринарен лекар следва да извърши предкланичния преглед в животновъдния обект.

▼B

4. Предкланичния преглед в кланицата трябва да обхваща само:

а) контрола върху идентификацията на животните;

и

б) проверката за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да повлияе неблагоприятно върху здравето на хората и животните. Такава проверка може да бъде извършена от официален помощник.

5. Когато птиците не са заклани в срок от три дни след издаването на здравния сертификат, предвиден по параграф 1, буква а):

а) ако ятото не е напуснало животновъдния обект на произход и не е тръгнало за кланицата, то трябва да бъде отново прегледано и да се издаде нов здравен сертификат;

б) ако ятото е на път за кланицата или е пристигнало в кланицата, може да се разреши клане, веднага след като се прецени причината за забавянето при условие че се направи повторен преглед на ятото.

6. Когато предкланичният преглед не е направен в животновъдния обект по произход, официалният ветеринарен лекар следва да направи инспекция на ятото в кланицата.

7. Ако птиците показват клинични симптоми на заболяване, те не могат да бъдат заклани с цел човешка консумация. Но такива птици могат да бъдат умъртвени на кланичната линия в края на нормалния кланичен процес, ако са взети предпазни мерки, за да се избегне рискът от разпространяване на патогенни организми и съображенията се изчистят и дезинфекцират веднага след убиване на птиците.

8. Когато домашни птици, отглеждани за производство на „черен дроб“, и домашни птици, чието изкормване е забавено, са заклани в животновъдния обект на произход, предкланичния преглед следва да се направи в съответствие с параграфи 2 и 3. Неизкормените кланични трупове се придружават до кланицата или транжорната от сертификат, който съответства на модела, даден в част В.

Б. СЛЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД

1. Всички птици следва да бъдат подложени на следкланичен преглед в съответствие с изискванията на раздели I и III. Освен това официалният ветеринарен лекар следва лично да извърши следните проверки:

а) ежедневна инспекция на вътрешностите и телесните кухини на представителна проба от птици;

б) подробна инспекция на произволно избрана проба от всяка партида птици с един и същ произход, на части от птици или цели птици, обявени за негодни за човешка консумация след извършване на следкланичен преглед;

и

в) всички необходими допълнителни проучвания, когато е налице причина за съмнение относно годността на месото за човешка консумация.

2. Когато домашни птици, отглеждани за производство на черен дроб, и домашни птици, чието изкормване е забавено, са заклани в животновъдния обект на произход, следкланичният преглед следва да включва и проверка на сертификата, придружаващ птичите кланични трупове. Когато такива трупове се транспортират директно от животновъдния обект до транжорната, следкланичният преглед следва да се направи в транжорната.

▼B

В. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за домашни птици, предназначени за производството на черен дроб, и домашни птици, чието изкормване е забавено, заклани в животновъдния обект по произход

Компетентна служба: .....

№ : .....

1. Идентифициране на неизкормените кланични трупове

Вид: .....

Брой: .....

2. Роизход на неизкормените кланични трупове

Адрес на стопанството: .....

3. Местоназначение на неизкормените кланични трупове

Неизкормените кланични трупове ще бъдат транспортирани до следната транжорна: .....

.....

4. Декларация

Долуподписаният ..... декларирам, че:

— описаните по-горе неизкормени кланични трупове са на птици, прегледани преди да бъдат заклани в посоченото по-горе стопанство в ..... (часа) на ..... (дата), за които бе установено, че са здрави;

— записите и документите относно посочените животни отговарят на правните изисквания и не забраняват клане на птиците.

....

(място) (дата)

Печат

.....

(подпис на официалния или одобрения ветеринарен лекар)

▼B

ГЛАВА VI: ЛАГОМОРФНИ, ОТГЛЕЖДАНИ ВЪВ ФЕРМА

Изискванията към домашните птици се прилагат и към лагоморфните, отглеждани в стопанства.

ГЛАВА VII: ДИВЕЧ, ОТГЛЕЖДАН ВЪВ ФЕРМИ

А. **ПРЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД**

1. Предкланичен преглед може да бъде направен в животновъдния обект по произход, когато са изпълнени изискванията на приложение III, раздел III към Регламент (ЕО) № 853/2004. В този случай предкланичният преглед следва да се извърши от официален ветеринарен лекар или от одобрен ветеринарен лекар.
2. Предкланичният преглед, направен в животновъдния обект, следва да включва проверки на записите или документацията на животновъдния обект, включително и информацията за хранителната верига.
3. Когато предкланичният преглед е направен не повече от три дни преди пристигането на животните в кланицата и животните се доставят живи в кланицата, предкланичният преглед в кланицата трябва да включва само:
   а) контрол върху идентификацията на животните;
      и
   б) проверка за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да повлияе неблагоприятно здравето на хората и животните.

▼M9

4. Живите животни се придружават до стопанството от сертификат, отговарящ на образеца в глава X, част А. Преминалите инспекция и заклани в стопанството животни се придружават до стопанството от сертификат, отговарящ на образеца в глава X, част Б. Преминалите инспекция и заклани в стопанството в съответствие с приложение III, раздел III, точка 3а от Регламент (ЕО) № 853/2004 животни се придружават от сертификат, изготвен съгласно образеца в глава X, част В.
5. В случаите, в които компетентният орган позволява на предприятията в хранителната промишленост да удостоверяват правилното извършване на клането и обезкървяването на животните, официалният ветеринарен лекар или одобреният ветеринарен лекар извършва редовни проверки на работата на лицето, извършващо клането и обезкървяването.

▼B

Б. **СЛЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД**

1. Този преглед следва да включва палпиране и, когато се прецени, че е необходимо, разрязване на тези части на животното, в които са настъпили промени или за които има съмнения за друга причина.
2. Следкланичният преглед, описан за говедата, овцете, домашната свиня и домашните птици, се прилага и за съответстващите видове дивеч, отглеждан в стопанства.
3. Когато животните са заклани в животновъдния обект, официалният ветеринарен лекар в кланицата следва да провери придружаващия ги сертификат.

ГЛАВА VIII: ДИВЕЧ

А. **СЛЕДКЛАНИЧЕН ПРЕГЛЕД**

1. Дивечът следва да бъде прегледан възможно най-бързо след допускането му в предприятието за обработка на месо от дивеч.
2. Официалният ветеринарен лекар следва да вземе предвид декларацията или информацията от обученото лице, участвало в лова на животното, представена в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004.

▼M14

2а. Официалният ветеринарен лекар следва да провери дали неодранят едър дивеч, транспортиран до предприятието за обработка на дивеч от територията на друга държава членка, е придружаван от ветеринарен сертификат съгласно установения в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 636/2014 на Комисията ([1]) образец или от декларация/декларации в съответствие с точка 8, буква б) от приложение III, раздел IV, глава II от Регламент (ЕО) № 853/2004. Официалният ветеринарен лекар трябва да вземе предвид съдържанието на посочения сертификат или на посочената декларация/посочените декларации.

([1]) ОВ L 175, 14.6.2014 г., стр. 16.

▼B

3. По време на извършване на следкланичния преглед официалният ветеринарен лекар следва да извърши:

а) визуална инспекция на трупа, телесните кухини и, при необходимост, вътрешните органи с цел да:

i) открие изменения, които не са резултат от ловния процес. За целта диагнозата може да се основава на информацията, предоставена от обученото лице относно поведението на животното преди да бъде убито,

ii) преглед за установяване дали смъртта не е причинена от причини, които не са свързани с лова.

Ако е невъзможно да се направи оценка единствено на основата на визуална инспекция, трябва да се извърши по-обстойно изследване в лаборатория;

б) изследване за органолептични промени;

в) палпиране на органите, при необходимост;

г) когато са налице сериозни основания за съмнение, че животното съдържа остатъчни вещества или замърсители, извършване на анализ на пробите, взети от остатъчни вещества, които не са в резултат от ловния процес, включително и от замърсители на околната среда. Когато на основата на такива съмнения е направена по-обстойна проверка, ветеринарният лекар трябва да изчака приключването на проверката преди да направи оценка на всички дивечови животни, убити по време на конкретен лов, или на тези части от животните, за които има съмнения, че показват едни и същи изменения;

д) изследване за характеристики, които показват, че месото носи риск за здравето на хората, включващи:

i) неестествено поведение или нарушаване на общото състояние на живото животно, докладвани от ловеца,

ii) генерализирано наличие на тумори или абцеси, поразяващи различните вътрешни органи или мускулите,

iii) артрит, орхит, патологични изменения в черния дроб или далака, възпаление на червата или на пъпната област,

iv) наличието на чужди тела, които не са резултат от ловния процес, в телесните кухини, стомаха, червата или урината, когато плеврата или перитонеума са обезцветени (при наличие на съответните вътрешности),

v) наличието на паразити,

vi) образуването на значително количество газове в стомашно-чревния тракт с обезцветяване на вътрешните органи (при наличие на съответните вътрешности),

vii) значителни изменения в цвета, консистенцията или миризмата на мускулните тъкани или органите,

viii) стари, незараснали фрактури,

ix) измършавяване и/или общ или локализиран оток,

x) пресни плеврални или перитонеални сраствания,

и

xi) други видими екстензивни изменения, като например гнилостно разлагане.

4. При искане от страна на официалния ветеринарен лекар гръбначният стълб и главата се разделят по дължина.

▼B

5. Когато става въпрос за дребен дивеч, който не е изкормен веднага след като е отстрелян, официалният ветеринарен лекар следва да извърши следкланичен преглед върху представителна проба животни от същия източник. Когато в резултат на прегледа се разкрие заболяване, което се предава на хората, или някоя от характеристиките, изброени в параграф 3, буква д), официалният ветеринарен лекар следва да извърши още прегледи на цялата партида, за да определи дали тя трябва да се обяви за негодна за човешка консумация и дали трябва да се провери отделно всеки труп.

6. При наличието на съмнения официалният ветеринарен лекар може да извърши допълнителни разрези и прегледи на съответните части от животните, ако това е необходимо, за да постави окончателна диагноза.

Б. **РЕШЕНИЯ СЛЕД ИЗВЪРШВАНЕТО НА КОНТРОЛ**

Освен случаите, предвидени в раздел II, глава V, месото, което показва при извършване на следкланичния преглед някоя от характеристиките, изброени в параграф 3, буква д), от част А, следва да се обяви за негодно за човешка консумация.

ГЛАВА IX: СПЕЦИФИЧНИ ОПАСНОСТИ

А. **ТРАНСМИСИВНИ СПОНГИФОРМНИ ЕНЦЕФАЛОПАТИИ**

Официалният контрол, провеждан във връзка с трансмисивните спонгиформни енцефалопатии, следва да отчита внимание изискванията на Регламент (ЕО) № 999/2001 и другите законови актове на Общността в тази област.

Б. **ЦИСТИЦЕРКОЗА**

1. Процедурите на следкланичния преглед, описани в глави I и IV, представляват минималните изисквания към изследването за цистицеркозата по говедата на възраст над шест седмици и по свинете. Освен това могат да се използват и специфични серологични тестове. Когато става въпрос за говеда на възраст над шест седмици, не е задължително разрязване на дъвкателните мускули при извършване на следкланичен преглед, ако се използва специфичен серологичен тест. Това се прилага и когато говеда на възраст над шест седмици са отгледани в животновъден обект, официално сертифициран като животновъден обект без цистицеркоза.

2. Месо, заразено с цистицеркоза, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Но когато животното не е заразено в по-голямата си част с цистицеркоза, частите, които не са заразени, могат да бъдат обявени като годни за човешка консумация, след като преминат през студено обработване.

В. **ТРИХИНЕЛОЗА**

1. Кланичните трупове на свине (домашни, диви и диви, отглеждани в стопанства), домашни еднокопитни животни и други видове, възприемчиви към трихинелоза, следва да бъдат прегледани за трихинелоза в съответствие с изискванията на приложимото законодателство на Общността, освен ако в него не е предвидено друго.

2. Месото от животни, заразени с трихинелоза, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация.

Г. **САП**

1. При необходимост, домашните еднокопитни животни се преглеждат за сап. За домашните еднокопитни животни прегледът за сап следва да включва внимателен преглед на лигавицата на трахеята, ларинкса, носните кухини и синусите и техните разклонения след разделяне на главата в плоскостта на медианната област и изрязване на носната преграда.

2. Месото от коне, с поставена диагноза за сап, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация.

▼B

Д. **ТУБЕРКУЛОЗА**

1. Когато животните са реагирали положително или неопределено на туберкулин или са налице други основания за съмнения за инфекция, те следва да бъдат заклани отделно от другите животни като се вземат предпазни мерки, за да се избегне риска от замърсяване на другите трупове, кланичната линия и персоналът, който се намира в кланицата.

2. Цялото месо от животни, за които следкланичния преглед е показал локализирани поражения от туберкулоза в няколко органа или в няколко области на трупа, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Но когато е открито поражение от туберкулоза в лимфните възли само на един орган или в част от трупа, за негодни за човешка консумация трябва да се обявят само засегнатият орган или част от трупа и свързаните с тях лимфни възли.

Е. **БРУЦЕЛОЗА**

1. Когато животните са реагирали положително или неопределено на тест за бруцелоза или са налице други основания за съмнения за инфекция, те следва да бъдат заклани отделно от другите животни като се вземат предпазни мерки, за да се избегне риска от замърсяване на другите трупове, кланичната линия и персоналът, който се намира в кланицата.

2. Месото от животни, за които следкланичният преглед е разкрил поражения, показващи остра бруцелозна инфекция, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Когато става въпрос за животни, които са реагирали положително или неопределено на тест за бруцелоза, вимето, гениталният тракт и кръвта трябва да бъдат обявени за негодни за човешка консумация дори ако там не са открити такива поражения.

▼M12

Ж. **САЛМОНЕЛОЗА**

1. Без да се накърнява разпоредбата на член 1, първа алинея от Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията ([1]), компетентният орган проверява правилното изпълнение от страна на стопанските субекти в областта на храните на точка 2.1.4 (технологичен критерий за хигиена относно наличието на салмонела в кланичните трупове на прасета) от приложение I към същия регламент чрез прилагане на следните мерки:

   а) официално вземане на проби чрез използване на същия метод и в същия район за вземане на проби като тези, използвани от стопанските субекти в областта на храните. Във всяка кланица годишно се вземат поне 49 ([2]) случайни проби. В малки кланици броят на пробите може да бъде намален въз основа на оценка на риска; и/или

   б) събиране на цялата информация относно общия брой проби и броя на пробите, дали положителен резултат за салмонела, взети от стопанските субекти в областта на храните в съответствие с член 5, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2073/2005, в рамките на точка 2.1.4 от приложение I към него; и/или

   в) събиране на цялата информация относно общия брой проби и броя на пробите, дали положителен резултат за салмонела, взети в рамките на национални програми за контрол в държавите членки или в региони на държавите членки, за които са били одобрени специални гаранции в съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 853/2004 по отношение на производството на свинско месо.

2. Ако технологичният критерий за хигиена не е спазен неколкократно, компетентният орган изисква от стопанския субект в областта на храните да изготви план за действие и стриктно контролира резултатите от него.

3. В съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) се съобщават общият брой на пробите и броят на пробите, дали положителен резултат за салмонела, като се прави разграничение между пробите, взети в съответствие с точка 1, букви а), б) и в), когато се прилагат тези букви.

([1]) ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1.
([2]) Ако всички проби са отрицателни, налице е 95 % статистическа сигурност, че разпространението е под 6 %.
([3]) ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31.

▼B

ГЛАВА X: ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

A. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ ЗА ЖИВИ ЖИВОТНИ

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за живи животни, транспортирани от животновъдния обект до кланицата

Компетентна служба: .....

№ °: .....

1. Идентифициране на животните

Вид: .....

Брой на животните: .....

Идентификационна маркировка: .....

2. Произход на животните

Адрес на животновъдния обект по произход: .....

Идентификация на сградата (*): .....

3. Местоназначение на животните

Животните ще бъдат транспортирани до следната кланица: .....

Със следното транспортно средство: .....

4. Друга релевантна информация

.....

5. Декларация

Долуподписаният ..... декларирам, че:

— описаните по-горе животни бяха прегледани преди клане в посочения по-горе животновъден обект в ..... (часа) на ..... (дата), и бе установено, че са здрави,

— записите и документите относно посочените животни отговарят на правните изисквания и не забраняват клане на животните.

....

(място) (дата)

Печат

.....

(подпис на официалния или одобрения ветеринарен лекар)

(*) По избор.

▼B

Б. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ ЗА ЖИВОТНИ, ЗАКЛАНИ В ЖИВОТНОВЪДНИЯ ОБЕКТ

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за животни, заклани в животновъдния обект

Компетентна служба: .....

№°: .....

1. Идентифициране на животните

Вид: .....

Брой на животните: .....

Идентификационна маркировка: .....

2. Произход на животните

Адрес на животновъдния обект по произход: .....

Идентификация на сградата (*): .....

3. Местоназначение на животните

Животните ще бъдат транспортирани до следната кланица: .....

Със следното транспортно средство: .....

4. Друга релевантна информация .....

.....

5. Декларация

Долуподписаният ..... декларирам, че:

— описаните по-горе животни, бяха прегледани преди клане в посочения по-горе животновъден обект в ..... (часа) на ..... (дата), и бе установено, че са здрави,

— те бяха заклани в животновъдния обект в ..... (часа) на ..... (дата) и клането и обезкървяването бяха извършени правилно,

— записите и документите относно посочените животни отговаряха на правните изисквания и не забраняваха клане на животните.

....

(място) (дата)

Печат

.....

(подпис на официалния или одобрения ветеринарен лекар)

(*) По избор.

▼**M9**

В. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ ЗА ОТГЛЕЖДАН В СТОПАНСТВО ДИВЕЧ, ЗАКЛАН В СТОПАНСТВОТО в съответствие с приложение III, раздел III, точка 3а от Регламент (ЕО) № 853/2004.

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за отглеждан в стопанство дивеч, заклан в стопанството в съответствие с приложение III, раздел III, точка 3а от Регламент (ЕО) № 853/2004

Компетентна служба: .....

№: .....

1. Идентифициране на животните

Вид: .....

Брой: .....

Маркировка за идентифициране: .....

2. Произход на животните

Адрес на стопанството на произход: .....

Идентифициране на сградата (*): .....

3. Местоназначение на животните

Животните ще бъдат транспортирани до следната кланица: .....

.....

със следното транспортно средство: .....

4. Друга информация от значение

.....

5. Декларация

Долуподписаният декларирам, че:

— описаните по-горе животни са прегледани преди клането в гореупоменатото стопанство в ..... (час) на ..... (дата) и е установено, че са здрави,

— записите и документите относно посочените животни отговарят на правните изисквания и не са пречка за клане на животните.

Съставен в: ..... ,
(място)

на: .....
(дата)

Печат

.....
(подпис на официалния ветеринарен лекар или на одобрения ветеринарен лекар)

(*) Незадължително.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЖИВИ ДВУЧЕРУПЧЕСТИ МЕКОТЕЛИ

ГЛАВА I: ОБХВАТ

Настоящото приложение се прилага за живите двучерупчести мекотели и, по аналогия, за живите бодлокожи, живите ципести и живите морски коремоноги.

ГЛАВА II: ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ, ОТНАСЯЩ СЕ ДО ЖИВИТЕ ДВУЧЕРУПЧЕСТИ МЕКОТЕЛИ ОТ КЛАСИФИЦИРАНИ ПРОИЗВОДСТВЕНИ РАЙОНИ

▼M15

Референтният метод за анализ за *E. coli* е откриване и техника на най-вероятния брой съгласно стандарт EN/ISO 16649-3. Може да се използват алтернативни методи, ако са валидирани спрямо този референтен метод в съответствие с критериите, установени в стандарт EN/ISO 16140.

▼B

А. КЛАСИФИКАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ И РАЙОНИТЕ ЗА ПОВТОРНО ПОЛАГАНЕ

1. Компетентният орган трябва да определи местоположението и границите на производствените и районите за повторно полагане, които ще класифицира. Той може, при необходимост, да направи това съвместно със стопанския субект в областта на храните.

▼M15

2. Компетентният орган трябва да класифицира производствените райони, от които разрешава събирането на живи двучерупчести мекотели, в три категории в зависимост от нивото на фекално замърсяване. При необходимост той може да направи това съвместно със собственика на предприятието. За да класифицира производствените райони, компетентният орган трябва да определи период за преглед на данните за вземане на проби от всеки производствен район и район за повторно полагане с цел да се установи съответствието със стандартите, посочени в настоящата точка и в точки 3, 4 и 5.

3. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към клас А районите, от които живи двучерупчести мекотели може да се събират за пряка консумация от човека. Живите двучерупчести мекотели, взети от тези райони, трябва да отговарят на здравните стандарти, предвидени в приложение III, раздел VII, глава V от Регламент (ЕО) № 853/2004.

   В 80 % от пробите от живи двучерупчести мекотели, събрани от тези райони през периода за преглед, не трябва да се превишава нормата от 230 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност. В останалите 20 % от пробите не трябва да се превишава нормата от 700 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност.

   Когато оценява резултатите за определения период за преглед за запазване на района в клас А, компетентният орган може да реши — въз основа на оценка на риска след провеждане на разследване — да не вземе предвид резултат аномалия, при който нормата от 700 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност е превишена.

▼M6

4. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към клас Б районите, от които живи двучерупчести мекотели могат да бъдат събирани и единствено предлагани на пазара за консумация от човека след обработката им в пречиствателен център или след престой в район за повторно полагане, за да могат да отговорят на изискванията на параграф 3. При живите двучерупчести мекотели от тези райони не трябва да се превишава в 90 % от пробите нормата от 4 600*E. coli* на 100 g от месото или вътрешночерупковата течност. В останалите 10 % от пробите при живите двучерупчести мекотели не трябва да се надвишава нормата от 46 000*E. coli* на 100 g от месото или вътрешночерупковата течност.

▼M15

———————

▼M2

5. Компетентният орган може да класифицира като от клас B зони, от които живи двучерупчести мекотели могат да бъдат събирани и да бъдат пускани на пазара само след полагане за дълъг период, така че да отговарят на здравните стандарти, посочени в точка 3. Живи двучерупчести мекотели от тези зони не трябва до превишават 46 000*E. coli* на 100 g месо или вътрешночерупкова течност. ►M15 ——————— ◄

▼B

6. Ако компетентният орган реши по принцип да направи класификация на производствен или район за повторно полагане, той трябва да:

а) състави опис на източниците на замърсяване от човешки и животински произход, които могат да бъдат възможни източници на замърсяване за производствения район;

б) проучи количествата органични замърсители, които се изпускат през различните периоди на годината в зависимост от сезонните промени на населението и животинските популации във водосборния район, данните за валежите, пречистването на отпадъчните води и т.н.;

в) определи характеристиките на циркулацията на замърсителите въз основа на посоката на теченията, батиметрията и цикъла на приливите и отливите в производствения район;

и

г) изготви програма за вземане на проби от двучерупчестите мекотели в производствения район, която е базирана на проучване на установени данни с няколко проби, географското разпределение на местата за вземане на проби и честота на вземане на проби, която трябва да гарантира, че резултатите от анализа са възможно най-представителни за изследваният район.

Б. НАБЛЮДЕНИЕ НА КЛАСИФИЦИРАНИ РАЙОНИ ЗА ПОВТОРНО ПОЛАГАНЕ И ПРОИЗВОДСТВЕНИ РАЙОНИ

1. Класифицираните райони за повторно полагане и производствени райони трябва да бъдат периодично наблюдавани, за да се проверява:

а) че не е проявена професионална небрежност по отношение на произхода, източника и местоназначението на живите двучерупчести мекотели;

б) микробиологичен статус на живите двучерупчести мекотели във връзка с производствените райони и районите за повторно полагане;

в) за наличието на планктон, произвеждащ токсини, във водите на производствените и районите за повторно полагане и на биотоксини в живите двучерупчести мекотели;

и

г) за наличието на химически замърсители в живите двучерупчести мекотели.

2. За да бъде приложен параграф 1, букви б), в) и г), трябва да се изготвят планове за вземане на проби, които да предвиждат редовно провеждане на такива проверки или в зависимост от отделния случай, ако периодите на събиране на мекотелите не са равномерни. Географското разпределение на местата за вземане на проби и честотата на вземане на пробите трябва да гарантират, че резултатите от анализа са възможно най-представителни за съответния район.

3. Плановете за вземане на проби с цел проверка на микробиологичния статус на живите двучерупчести мекотели трябва да вземат под внимание по-специално:

а) възможното колебание във фекалното замърсяване,

и

б) параметрите, посочени в параграф 6, част А.

4. Плановете за вземане на проби с цел проверка за планктон, произвеждащ токсини, във водите на производствените райони и районите за повторно полагане и за биотоксини в живите двучерупчести мекотели трябва да вземат под внимание по-специално възможните колебания в присъствието на планктон, съдържащ морски биотоксини. Вземането на проби трябва да включва:

▼B

а) периодично вземане на проби за откриване на изменения в състава на планктона, съдържащ токсини и тяхното географско разпространение. Резултати, които предполагат натрупване на токсини в месото на мекотелите трябва да бъдат последвани от интензивно вземане на проби;

б) периодични тестове за токсичност, като се използват мекотели от засегнатите райони, които са най-поддаващи се на замърсяване.

5. Честотата на вземане на проби за анализ на токсичността на мекотелите е по правило веднъж в седмицата за периода, през който е разрешено събиране на мекотели. Честотата може да бъде намалена за конкретни райони или за конкретни типове мекотели, ако анализът на риска от появяване на токсини или фитопланктон предполага много малък риск от появяване на токсични случаи. Но тя следва да нарасне, когато такава оценка предполага, че вземането на проби веднъж в седмицата няма да бъде достатъчно. Необходимо е оценката на риска периодично да се подлага на преглед, за да се направи оценка на риска от появата на токсини в живите двучерупчести мекотели от тези райони.

6. При наличие на информация за степента на натрупване на токсини за група видове, които се отглеждат в един и същ район, видът с най-висока степен може да се използва като показател. Това ще позволи използването на всички видове от групата, ако токсичните нива на вида, използван като показател, са под разрешените стойности. Когато токсичните нива на вида, използван като показател, са над разрешените стойности, събирането на мекотели от другите видове следва да се разреши, само ако допълнителният анализ на другите видове показва токсични нива под разрешените стойности.

7. При осъществяването на наблюдение на планктона пробите следва да са представителни за водната колона и да дават информация за наличието на токсични видове както и за тенденциите при популациите. Ако се открият някакви изменения в токсичните популации, които могат да доведат до натрупвания на токсини, следва да се увеличи честотата на вземане на проби от мекотелите или да се поставят предпазни заграждения в районите до получаването на резултатите от токсичния анализ.

8. Плановете за вземане на проби с цел проверка за химични замърсители трябва да направят възможно откриването на всяко превишаване на нивата, предвидени с Регламент (ЕО) № 466/2001 на Комисията ([1]).

В. РЕШЕНИЯ СЛЕД НАБЛЮДЕНИЕ

1. Когато резултатите от вземането на проби показват, че са превишени здравните стандарти за мекотелите или че те могат по друг начин да излагат на риск здравето на хората, компетентният орган трябва да затвори съответният производствен район и да предотврати събирането на живи двучерупчести мекотели. Но компетентният орган може и да промени класа Б или В на производствения район, ако той отговаря на необходимите изисквания, определени в част А, и не излага на други рискове здравето на хората.

2. Компетентният орган може да отвори отново производствения район, който е бил затворен, само ако здравните стандарти за мекотелите отново съответстват на изискванията на законодателството на Общността. Ако компетентният орган е затворил производствения район поради наличието на планктон или завишени нива на токсините в мекотелите, са необходими поне два последователни резултата под допустимите стойности, с най-малко 48 часа разлика между тях, за да може районът да бъде отново отворен. Компетентният орган може да вземе предвид информацията за насоките на развитие на фитопланктона, когато взема решение. Когато е налице ясна информация за динамиката на токсичността на даден район и при условие че в последно време са получени данни за намаляваща тенденция на токсичност, компетентният орган може да реши да отвори отново района, ако резултатите, получени само от едно вземане на проби са под разрешените стойности.

([1]) ОВ L 77, 16.3.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 655/2004 (ОВ L 104, 8.4.2004 г., стр. 48).

▼B

Г. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНО НАБЛЮДЕНИЕ

1. Компетентният орган следва да наблюдава класифицираните производствени райони, когато е забранил събирането на живи двучерупчести мекотели от тях или е обвързал събирането със специални условия, за да гарантира, че на пазара няма да бъдат предлагани продукти, които са вредни за здравето на хората.
2. Освен наблюдението на районите за повторно полагане и производствените райони, посочени в параграф 1, част Б, трябва да бъде създадена и система за контрол, обхващаща лабораторни изследвания за проверка на съответствието на предприятията с изискванията към крайния продукт на всички етапи на производство, преработка и предлагане на пазара. Системата за контрол по-специално удостоверява, че нивата на морските биотоксини и замърсителите не надвишават нормите за безопасност на храните и че микробиологичното качество на мекотелите не представлява заплаха за здравето на хората.

Д. ЗАПИСВАНЕ И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Компетентният орган трябва да:

а) създаде и поддържа актуализиран списък на одобрените производствени райони и райони за повторно полагане, който съдържа подробна информация за тяхното местоположение и граници, както и класа, към който принадлежи даден район, от който могат да се събират живи двучерупчести мекотели в съответствие с изискванията на настоящото приложение. Този списък трябва да бъде изпратен на заинтересованите страни, обхванати от настоящото приложение, като например производители, събирачи и собственици на пречиствателни центрове и центрове за експедиция;

б) информира незабавно заинтересованите страни, обхванати от настоящото приложение, като например производители, събирачи и собственици на пречиствателни центрове и центрове за експедиция, за промяна в местоположението, границите или класа на производственият район или затварянето му, било то временно или окончателно;

и

в) предприеме незабавни действия, когато предвиденият по настоящото приложение контрол показва, че някой производствена район трябва да бъде затворен, да бъде променен класа му или да бъде отново отворен.

Е. СОБСТВЕНИ ПРОВЕРКИ НА СТОПАНСКИ СУБЕКТИ В ОБЛАСТТА НА ХРАНИТЕ

За да вземе решение относно класификация, отваряне или затваряне на производствени райони компетентният орган може да вземе предвид резултатите от контрола, проведен от стопанските субекти в областта на храните или от организации, представляващи стопанските субекти в областта на храните. В такъв случай компетентният орган трябва да е посочил лабораторията, която провежда анализа и, при необходимост, вземането на проби и анализът трябва да е проведен в съответствие с протокол, приет от компетентния орган и стопанските субекти в областта на храните или заинтересованата организация.

▼M8

ГЛАВА III: ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ, ОТНАСЯЩ СЕ ДО СТРИДИ, МИДИ И ПЕКТЕНИИ ОТ СЕМ. *PECTINIDAE* И ЖИВИ МОРСКИ КОРЕМОНОГИ, КОИТО НЕ СЕ ХРАНЯТ ЧРЕЗ ФИЛТРИРАНЕ НА ВОДАТА, СЪБИРАНИ ИЗВЪН КЛАСИФИЦИРАНИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ РАЙОНИ

Официален контрол върху стридите, мидите и пектениите от сем. *Pectinidae* и живите морски коремоноги, които не се хранят чрез филтриране на водата, събирани извън класифицираните производствени райони, следва да се провежда на рибните тържища, в центровете за експедиция и в преработвателните предприятия.

При официалния контрол следва да се провери дали живите двучерупчести мекотели съответстват на здравните стандарти, предвидени в глава V, раздел VII от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004, както и на другите изисквания на глава IX, раздел VII от приложение III към споменатия регламент.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

РИБНИ ПРОДУКТИ

ГЛАВА I: ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ПРОИЗВОДСТВОТО И ПРЕДЛАГАНЕТО НА ПАЗАРА

1. Официалният контрол върху производството и предлагането на пазара на рибни продукти включва по-специално:

   а) редовна проверка на хигиенните условия при разтоварване на брега и първа продажба;

   б) проверки през равни интервали от време на плавателните съдове и предприятията на брега, включително и на рибните тържища и пазари на едро с цел да се направи проверка по-специално на:

      i) при необходимост, дали продължават да изпълняват условията за одобрението им,

      ii) дали рибните продукти са правилно обработвани,

      iii) съответствието им със санитарно-хигиенните и температурните изисквания,

      и

      iv) чистотата на предприятията, включително на плавателните съдове, техните помещения и съоръжения, и хигиената на персонала;

   и

   в) проверки на условията за съхраняване и транспортиране.

2. Съгласно параграф 3, обаче, официалната проверка на плавателните съдове:

   а) може да се проведе, когато плавателните съдове акостират в пристанище в държава-членка;

   б) касае всички плавателни съдове, които разтоварват на брега рибни продукти на пристанища в Общността, независимо от флага си;

   и

   в) може, при необходимост, когато се извършва от компетентния орган на държавата-членка, под чийто флаг плава плавателният съд, да бъде извършена докато плавателният съд е в морето или когато е в пристанище на друга държава-членка или на трета страна.

3. а) Когато става въпрос за проверка на кораб фабрика или кораб хладилник, плаващ под флага на държава-членка, която се провежда с цел одобрение на кораба, компетентният орган на държавата-членка, под чийто флаг плава корабът, следва да извърши проверките така че да съответстват на изискванията на член 3, и особено на сроковете, определени в член 3, параграф 2. При необходимост посоченият компетентен орган може да провери плавателния съд, докато е още в морето или когато е в пристанище на друга държава-членка или на трета страна

   б) Когато компетентният орган на държавата-членка, под чийто флаг плава плавателният съд, е предоставил на кораба условно одобрение в съответствие с изискванията на член 3, посоченият компетентен орган може да упълномощи компетентен орган на:

      i) друга държава-членка,

      или

      ii) трета страна, която фигурира в списъка на третите страни, от които е разрешен вносът на рибни продукти, съставен в съответствие с изискванията на член 11, да направи последваща проверка с цел предоставяне на пълно одобрение или продължаване на условното одобрение в съответствие с изискванията на член 3, параграф 1, буква б) или да извърши преглед на одобрението в съответствие с изискванията на член 3, параграф 4. При необходимост посоченият компетентен орган може да направи инспекция на плавателния съд, докато е още в морето или когато е в пристанище на друга държава-членка или на трета страна.

▼B

4. Когато компетентният орган на държава-членка упълномощава компетентния орган на друга държава-членка или на трета страна да извършва проверки от негово име в съответствие с изискванията на параграф 3, двата компетентни органа следва да се споразумеят за условията, регламентиращи проверките. Тези условия следва по-специално да гарантират, че компетентният орган на държавата-членка, под чийто флаг плава плавателният съд, ще получава незабавно доклади за резултатите от проверките и всяко съмнение за несъответствие, за да може да предприеме необходимите мерки.

ГЛАВА II: ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ РИБНИТЕ ПРОДУКТИ

Официалният контрол върху рибните продукти трябва да включва най-малко следните елементи.

А. ОРГАНОЛЕПТИЧНИ ПРОВЕРКИ

Произволните органолептични проверки трябва да се правят на всички етапи на производството, преработката и предлагане на пазара. Една от целите на тези проверки е проверка на съответствието с критериите за пресни продукти, създадени в съответствие със законодателството на Общността. По-специално в тях се включва проверка на всички етапи на производството, преработката и разпространението, и проверка дали рибните продукти не надвишават базовите стойности на критериите за пресни продукти, създадени в съответствие със законодателството на Общността.

Б. ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ПРЕСНИ ПРОДУКТИ

Когато органолептичната проверка показва съмнения за това, че рибните продукти са пресни, могат да се вземат проби и да се подложат на лабораторно изследване, за да се определят стойностите на общото количество летливи азотсъдържащи базични вещества (TVB-N) и триметиламин (TMA-N).

Компетентният орган следва да прилага критериите, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Когато органолептичният преглед дава основания за съмнения относно наличието на други условия, които биха могли да увредят здравето на хората, следва да се вземат необходимите проби за проверка на съответствието.

В. ХИСТАМИН

Изпитването за наличие на хистамин чрез произволна проба трябва да се извършва с цел проверка на съответствието с допустимите стойности, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Г. ОСТАТЪЧНИ ВЕЩЕСТВА И ЗАМЪРСИТЕЛИ

Необходимо е да се вземат мерки за осъществяване на наблюдение, за да се контролират нивата на остатъчните вещества и замърсителите в съответствие с изискванията на законодателството на Общността.

Д. МИКРОБИОЛОГИЧНИ ПРОВЕРКИ

При необходимост следва да се извършат микробиологични проверки в съответствие с правилата и критериите в тази област, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Е. ПАРАЗИТИ

Необходимо е да се направи изследване за наличие на паразити чрез произволна проба, за да се провери спазването на законодателството на Общността в областта на паразитите.

▼M6

Ж. ОТРОВНИ РИБНИ ПРОДУКТИ

Следва да се извършват проверки, за да се гарантира, че:

1. на пазара не се предлагат рибни продукти, произведени от отровна риба от следните семейства: *Tetraodontidae*, *Molidae*, *Diodontidae* и *Canthigasteridae*;

▼M6

2. пресни, приготвени, замразени и преработени рибни продукти, принадлежащи към семейството *Gempylidae*, по-специално *Ruvettus pretiosus* и *Lepidocybium flavobrunneum*, могат да бъдат предлагани на пазара само в опакован/пакетиран вид и трябва да бъдат подходящо етикетирани, за да се предостави информация на потребителя относно методите на приготвяне/готвене и за рисковете, свързани с наличието на вещества, предизвикващи неблагоприятни стомашно-чревни въздействия. Върху етикета трябва да са посочени научните наименования на рибните продукти, както и общоизвестните им имена;

3. не се предлагат на пазара рибни продукти, съдържащи биотоксини като *Ciguatera* или други токсини, опасни за здравето на хората. Но рибни продукти, получени от двучерупчести мекотели, бодлокожи, ципести и морски коремоноги, могат да бъдат предлагани на пазара, ако са произведени в съответствие с изискванията на раздел VII от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 и отговарят на изискванията на стандартите, предвидени в глава V, точка 2 от посочения раздел.

▼B

ГЛАВА III: РЕШЕНИЯ СЛЕД КОНТРОЛА

Рибните продукти следва да бъдат обявени за негодни за човешка консумация, ако:

1. органолептичните, химичните, физичните или микробиологичните проверки и проверките за паразити показват, че те не отговарят на изискванията на законодателството на Общността в тази област;

2. съдържат в ядивните си части замърсители или остатъчни вещества, които надвишават стойностите, предвидени от законодателството на Общността, или чиито нива са такива, че при изчисляване на количественото потребление на продукта става ясно, че биха превишили допустимите дневни или седмични разрешени количества за хората;

3. са получени от:

   i) отровни риби,

   ii) рибни продукти, които не отговарят на изискванията на глава II, част Ж, точка 2 относно биотоксините,

   или

   iii) двучерупчести мекотели, бодлокожи, ципести и морски коремоноги, съдържащи морски биотоксини, чието общо количество надвишава стойностите, посочени в Регламент (ЕО) № 853/2004;

   или

4. компетентният орган счита, че могат да изложат на опасност здравето на хората и животните или поради друга причина са негодни за човешка консумация.

▼M4

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СУРОВО МЛЯКО, КОЛАСТРА, МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ НА ОСНОВАТА НА КОЛАСТРА

ГЛАВА I: КОНТРОЛ НА СТОПАНСТВАТА ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА МЛЯКО И КОЛАСТРА

1. Животните в стопанства за производство на мляко и колостра трябва да бъдат обект на официален контрол, за да се потвърди, че здравните изисквания за производство на сурово мляко и колостра, и по-специално здравният статус на животните и използването на ветеринарно медицински продукти, са спазени.

   Този контрол може да се извърши в случай на ветеринарни проверки, извършени съгласно разпоредбите на Общността за здравеопазване на животните или обществено здравеопазване, или хуманно отношение към животните, и може да се извърши от одобрен ветеринарен лекар.

2. Ако са налице основания за съмнение, че изискванията за опазване здравето на животните не са спазени, общият здравен статус на животните трябва да бъде проверен.

3. Стопанствата за производство на мляко и колостра преминават официален контрол, за да се потвърди, че хигиенните изисквания са спазени. Този официален контрол може да включва инспекции и/или мониторинг на контрола, който извършват професионалните организации. Ако стане ясно, че хигиената е недостатъчна, компетентният орган трябва да провери, че са взети подходящи мерки, за да се коригира ситуацията.

ГЛАВА II: КОНТРОЛ ВЪРХУ СУРОВО МЛЯКО И КОЛАСТРА ПРИ СЪБИРАНЕ

1. В случай на сурово мляко и колостра компетентният орган осъществява мониторинг на проверките, извършвани в съответствие с приложение III, раздел IX, глава I, част III от Регламент (ЕО) № 853/2004:

2. Ако бизнес операторът с храни не е коригирал ситуацията в рамките на три месеца от първото уведомяване на компетентния орган за несъответствие с критериите по отношение на общ брой микроорганизми и/или брой соматични клетки, доставката на сурово мляко и колостра от производственото стопанство се преустановява временно или — в съответствие със специфично разрешение или общи инструкции от компетентния орган — е предмет на изисквания относно неговата обработка и употреба, необходима за защита на общественото здраве. Това временно спиране или тези изисквания остават в сила, докато бизнес операторът с храни докаже, че суровото мляко и колострата отново отговарят на критериите.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРЕДПРИЯТИЯ, КОИТО НЕ ПОДЛЕЖАТ НА ИЗИСКВАНЕТО ПО ЧЛЕН 12, ПАРАГРАФ 1 ДА ФИГУРИРАТ В СПИСЪК

За следните предприятия в трети страни не е необходимо да фигурират в списъците, изготвяни и актуализирани в съответствие с изискванията на член 12, параграф 4:

1. предприятия, които се занимават с обработване на продукти от животински произход, за които в приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 не са предвидени изисквания;

2. предприятия, които се занимават само с първично производство;

3. предприятия, които се занимават само с транспортни операции;

4. предприятия, които се занимават само със съхраняването на продукти от животински произход, за които не се изисква съхраняване при контролирана температура.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СЕРТИФИКАТИТЕ, ПРИДРУЖАВАЩИ ВНОСА

1. Когато представителят на компетентния орган на третата страна експедитор издава сертификат, който придружава пратката с продукти от животински произход, предназначени за Общността, той трябва да подпише сертификата и да осигури поставянето на официален печат върху него. Това изискване се прилага за всяка страница на сертификата, ако той се състои от повече от една страница. Когато става въпрос за кораби-фабрики, компетентният орган може да упълномощи капитана или друг офицер на кораба да подпише сертификата.

▼M4

2. Сертификатите трябва да са изготвени най-малко на официалния/те език/ци на държавите-членки на предназначение и тези от държавите-членки, в които се извършва граничната проверка, или да са придружени от заверен превод на този/тези език/езици. Една държава-членка може да се съгласи за използването на официален език на Общността, различен от нейния собствен.

▼B

3. Официалният вариант на сертификата трябва да придружава пратките при влизането им в Общността.

4. Сертификатът трябва да е съставен от:

   а) един хартиен лист;

      или

   б) две или повече страници, които съставляват един цял и неделим хартиен лист;

      или

   в) поредица от страници, номерирани така, че да е ясно, че всяка страница е част от крайна поредица (например „страница 2 от четири страници“).

5. Сертификатите трябва да имат уникален идентификационен номер. Когато сертификатът е съставен от няколко страници, този номер трябва да се вижда на всяка страница.

6. Сертификатът трябва да бъде издаден преди пратката, за която се отнася, да излезе извън контрола на компетентния орган на третата страна експедитор.